

PATRIK
SILVESTR

DVOJAZYČNÁ
KOMEDIE

THE FANS OF LOVE FANOUŠCI LÁSKY

THE FANS OF LOVE

FANOUŠCI LÁSKY

dvojazyčná komedie

Patrik Silvestr

Lenka Jurečková (1977)

pochází ze Bzence. Žije v Praze. Absolvovala výtvarnou výchovu a český jazyk na PdF UP v Olomouci (malbu u Ak. mal. Ladislava Jalůvky) a PdF MU v Brně (malbu u Petra Kamenického). Folklorní tradice se pro ni stala dominantním námětem tvorby (kresby a malby) už od dob studií. Inspiraci čerpá v živém folklorním dění jihovýchodní Moravy a přilehlých částí moravsko-slovenského pomezí. Figurativní motivy s typickými tanci, muzikanty, mužskými a ženskými sbory na obrazech často doplňují motivy krajinné – pole, vinohrady, mlýny i kapličky. Doposud připravila více než 40 autorských výstav hlavně na Moravě, v Praze nebo v zahraničí.

<http://lenkajureckova.cz/>

<https://www.facebook.com/lenka.jureckova.12>

Edice pro podporu poznání v oblasti humánních věd

Dokončeno 2016-Copyright 2017

Všechna práva vyhrazena

EDICE PRO PODPORU POZNÁNÍ V OBLASTI HUMÁNNÍCH VĚD
2. řada

Patrik Silvestr
THE FANS OF LOVE
FANOUŠCI LÁSKY
Dvojjazyčná komedie

www.patriksilvestr.cz

Patrik Silvestr je pseudonymem Vlastimila Vráblíka

Vydal ELTISK, vydavatelství a nakladatelství
Mariánské náměstí 63, 688 01 Uherský Brod
www.eltisk.cz
vydavatelstvi@eltisk.cz

Sazba a tisk ELTISK s.r.o. Uherský Brod

Ilustrace a úprava obalu, ilustrace úvodní stránky Lenka Jurečková ©

Vydáno v roce 2017
Vydání první

Všechna práva vyhrazena. Tato kniha a ani její části nesmí být rozmnožována tiskem, fotokopíemi, počítačovými datovými soubory, ani jiným způsobem bez předchozího svolení autora.

ISBN 978-80-88116-54-7

OBSAH

Úvod	5
------------	---

Scénář v angličtině

Persons	8
A European Tourist Looks out for a Wife (A)	9
A Russian Refugee in Love with Julie (B)	28
A Catholic Priest on a Secret Mission (C).....	44
An Old Man Looks for his Lost Wedding-Hat (D)	53

Scénář v češtině

Osoby	64
Evropský Turista Hledá Ženu (A).....	65
Ruský Uprchlík Zamilovaný do Julie (B)	83
Katolický Kněz na Tajné Misi (C)	98
Starý Muž Hledá svůj Ztracený Svatební Klobouk (D)	106
Popisy k jednotlivým titulům edice.....	115

Úvod

Tuto komedii jsem napsal před třiceti lety v roce 1983. Její vznik má své pozadí. Jako student americké literatury ve Spojených státech jsem si oblíbil komediální televizní seriál „The Love Boat“ = Loď Lásky. Jednalo se o výletní loď, kde trávili svou dovolenou různí pasažéři. Herecká posádka této lodi u mne získala velké sympatie, takže jsem po návratu ze Spojených států do Západního Německa sepsal tuto humoristickou komedii a předložil ji mé bývalé docentce na univerzitě, rodilé Američance, u níž jsem ještě před studiem ve Spojených státech absolvoval během studia seminář americké krátké povídky (short story). Tato komedie ji velmi zaujala, mimo humoru se jí líbily dialogy.

Rozhodl jsem se, že toto dílo neponechám v šuplíku. Od příslušné americké televizní stanice jsem si vyžádal adresu na příslušného producenta v Hollywoodu. Sekretářka mi sdělila, že jejich (script) writers (spisovatelé/scenáristé) podléhají ochraně odborů, ale ať jim své dílo zašlu. V dalším dopise mi potvrdila jeho příjem.

Po delší době mi tuto komedii poslal zpět osobně producent, kde mi v delším dopise sdělil, že mé dílo nezapadá do rámce jejich produkce, ale že mně přeje hodně zdaru při mém dalším psaní. Třeba se jednalo i o povzbuzení pro další pokus pro jeho společnost. To mi však napadá až nyní. - Věnoval jsem se raději plně jistému zajištění své existence.

Při mé příští cestě do Spojených států jsem tuto komedii předložil jednomu profesorovi pro literaturu na univerzitě, kde jsem dříve studoval. Sdělil mi, že jsem nemohl uspět, poněvadž jsem napsal společenskou komedii, která nemá v USA tradici. Ihned jsem si uvědomil, že u amerických televizních komediích se jedná o vztahové komedie mimo společenský kontext.

Utahuji si původně i z komunismu, avšak ne z Ruska, takže politický aspekt této komedie patří dnes do dějin.

Srdcem dramatu je konflikt, dialog je jeho duší. Konfliktů je zde více, protože se jedná o čtyři integrační části. Některé konflikty jsou objektivní, některé subjektivní, to znamená v duši hrdiny, vztah je přitom druhotnou záležitostí.

Pozitivní zhodnocení americkými odborníky lze pokládat za kladnou recenzi, kterou toto skromné dílo automaticky získalo, a tak jsem se rozhodl zahájit s ním druhou ediční řadu. Obvykle vplývá do literárního díla i část biografie. Zde se však jedná o ryzí „poezii“.

Doporučuji četbu této komedie mimo všechny zájemce středním školám s maturitním zaměřením, gymnáziím a studentům anglického jazyka. Nevylučuji, že by tato komedie mohla posloužit i jako motivační podnět při studiu anglického jazyka, i když četba bude vyžadovat občasné použití slovníku.

V případě produkce by to žádalo držet se struktury dramatu a zařadit první scény od všech čtyř částí do expozice, poslední do konce. Seřazení dalších scén by mělo směřovat k vrcholu dramatu a odsud spádem k ukončení cesty do přístavu.

V původním titulu byla tato komedie vydána v minimálním nákladu za účelem registrace. Aby mohlo být dílo nabídnuto čtenářům a dalším uživatelům, byl změněn jeho titul na THE FANS OF LOVE = FANOUŠCI LÁSKY. Jména osob posádky byla rovněž změněna. Zachováno bylo pouze jméno Julie, poněvadž to vyžadovaly originální scény se vztahem na dílo Shakespeara.

Věřím, že se při četbě tohoto díla čtenář pobaví a s chutí zasměje. Ale i vzhledem ke studiu jazyka může být obsah tohoto díla přínosem pro studenty na gymnáziích a středních školách. Angličtina totiž velmi citlivě rozlišuje při volbě gramatických časů. U budoucího času s „going to“ se například jedná o subjektivní kontext, částečně i u will-future, jinde se setkáváme v celé řadě případů, od jejichž vyjmenování upouštím, o situativní kontext. Zatímco u epiky dominuje především minulý čas prostý, (částečně se vyskytuje minulý čas průběhový a předminulý), ve hře a dramatu je to čas předpřítomný, který vyžaduje aktualita děje, pokud postava nemluví o minulosti, jak je tomu například ve III. Scéně první části. Toto skromné dílo může posílit smysl pro správné užívání gramatických časů v anglickém jazyce ve vědomí studentů. Přeložená verze do českého jazyka má usnadnit porozumění humoru i v cizím jazyce.

Zvolil jsem pro úvodní stránku symbolický vstup do tohoto díla. Trojúhelníky v kruhu symbolizují dle mé sekundární interpretace jednotlivé složky duše člověka: červená zastupuje nevědomí, zelená podvědomí a modrá vědomí jako barva aktivity u čtenáře konkrétně v tomto díle. Vědomí zde tedy hraje první hlavní úlohu. Při sloučení těchto tří základních barev vzniká barva bílá, která vyjadřuje jednotu lidské duše. Duha je primárním pozitivním symbolem nevědomí dobré budoucnosti člověka, kterou tímto symbolickým aktem přeji jak čtenáři tohoto díla, tak i všeobecně člověku, jemuž by z obsahu této práce mohlo vyplýnout i nějaké dobro.

THE FANS OF LOVE

This humorous cocktail consists of the following four ingredients:

- (A) A European Tourist Looks out for a Wife. (18 Scenes)
- (B) A Russian Refugee in Love with Julie (12 Scenes)
- (C) A Catholic Priest on a Secret Mission (9 Scenes)
- (D) An Old Man Looks for his Lost Wedding-Hat. (12 Scenes)

The scenes concerning the Thanksgiving dinner A: Ss. 7–14 form the heart of this comedy . The scenes A: 4–6 must precede, and the scenes B: 10–11 must follow, however, not necessarily immediately. Other scenes are to be arranged in harmony.

PERSONS

I. The crew members:

Captain Cook

Joe. Bartender

Julie. Hostess

George. Treasurer

Adam Baker. Doctor

II. Passengers:

Mr. Hooekooekooekoo Hullully. A European Tourist

Pat. A Russian Refugee

A Catholic Priest

An Old Man from New England

Linda

A Girl

A Lady

A Sexpot

Two men, one of them is the Chief of the Devil Sect

The National Football Team „The Giants“ in the background

A European Tourist Looks out for a Wife (A)

(No foreign accent necessary)

Scene I Downstairs

- George:** Welcome aboard, sir.
- Hullully:** Thank you.
- George:** Where are you from?
- Hullully:** From Europe.
- George:** Did you come by bus from Europe?
- Hullully:** Yes, I did. In New York I had to change to Greyhound.
- George:** What's your name, please?
- Hullully:** Hoockooockooockoo Hullully.
- George:** An interesting name. Was your father a cuckoo?
- Hullully:** No, he wasn't. He was a chimney-sweep.
- George:** OK. Could you spell your name, please?
- Hullully:** Why not. I must draw a deep breath first.
- George:** Do so quietly. Don't hurry.
- Hullully:** *(at H, CK he looks down, at OO up)* H, oo, ck, oo, ck, oo, ck oo.
- Joe:** Are you sighing or howling?
- Hullully:** I master both.
- George:** Here you are: your room number and key.
- Hullully:** Thank you.

Scene II

On the upper deck at the railings

(A conversation led in a philosophical posture)

- Captain:** Good morning! A beautiful day! How do you enjoy the sea?
- Hullully:** Good morning, Captain. I enjoy it very much, indeed. The skies are clear and beautifully blue. The sea is blue, too. The range of sight is almost unlimited.
- Captain:** What does the color blue mean?
- Hullully:** Fidelity.
- Captain:** We are aboard a love boat. Are you not interested in the fair sex?
- Hullully:** I am. We need red wine. The color red symbolizes love.
- Captain:** Why didn't you take your wife with you?
- Hullully:** Captain. I'm a marriage swindler. If I had taken all my 800 wives aboard this ship, it would sink and so rapidly that you wouldn't be able to put on your life vest. You wouldn't remember how to swim, either.
- Captain:** I believe you, sir, because I've already foundered with only one wife.
- Hullully:** How did it happen?
- Captain:** Simply – an extramarital adventure for a change.
- Hullully:** No wonder. Seamen are true masters in infidelity and free love to women.
- Captain:** You are wrong, sir. I always was holy.
- Hullully:** Captain, I'm sorry for you. Your fate is a fate of a man. I must weep for you.
- Captain:** Thank you, Mr. Hoockoockoo Hully. Fight back your tears bravely as a man.

Hullully: Yes, I will.

Captain: Wounds heal and leave only scars behind. I'm to blame for everything myself. I never paid enough attention to my wife.

Hullully: A woman needs a man's attention, otherwise she will die like an exposed baby.

Captain: Some wolf will always rescue her.

Hullully: This world is fragile, Captain.

Captain: Yes, it is, but we people make it even more instable.

Hullully: Aren't you lonely?

Captain: No, I'm not. I have my crew and passengers. And what about you?

Hullully: I must admit, I am. That's why I'm here. I'm looking out for a wife.

Captain: Good luck!

Hullully: By the way, Captain. Where's your wife now?

Captain: I don't know. She left with a magician.

Scene III

At the bar

Hullully: *(He spots a girl at the bar who is alone. He swallows, combs his hair and goes towards the bar.)* Joe, a glass of red wine, please.

Joe: Here you are.

Hullully: Thank you Joe. You are a good boy.

Joe: Thank you.

Hullully: Madam, would you drink to my health? I have lumbago.

Linda: You need a woman. She will heal you.

Hullully: I have you. Cheers!

Linda: Mud in your eye!

Hullully: I'll wash it out immediately with my handkerchief.

Linda: You are an interesting guy. You said: I have you. How can you possibly say something like that? When are you going to introduce yourself?

Hullully: At once. The birth-mark on the tip of your nose perplexed me. Or is it a bit of jam?

Linda: Introduce yourself finally.

Hullully: My name is Hooockooockoo Hullully. And what's your name?

Linda: Where are from?

Hullully: From Europe.

Linda: But your name isn't European, is it? It sounds so foreign.

Hullully: No, it's African.

Linda: How is it possible?

Hullully: That's a long tale.

Linda: Tell me.

Hullully: Well, once upon a time I went dancing. Hardly had I entered the dancing hall when the band started playing. Without a moment's hesitation I joined the dancers. There was a huge lady wearing high-heeled shoes upon the dancing floor. She dominated the given area which could be inferred from the appropriate distance maintained by all dancers. But I old fool unconsciously approached her dangerous behind.

Linda: Why? Did she kick you?

Hullully: No, she didn't. – While her partner was performing an elegant figure, she stepped back with her left foot and jumped relentlessly upon my right big toe.

Linda: *(exclaims)* Ouch!

Hullully: Of course.

Linda: What did you do?

Hullully: First I was about to faint. Then I plucked my courage, grasped my sore foot with both hands and left the dancing floor and my girl in the direction of the exit, yodeling and hopping upon my left foot. The consequences of this event were devastating.

Linda: Why?

Hullully: Well, whenever I spotted a lady wearing high heels, my hair raised so that I looked like a hedgehog.

Linda: How did you get rid of this reaction?

Hullully: Simply. My psychiatrist proposed two methods of therapy. I could choose between a homeopathic and an allopathic treatment.

Linda: Could you elaborate upon that?

Hullully: Gladly. – First I had to find the lady and ask her to jump once more upon my big toe which was the homeopathic therapy. – I rejected that possibility.

Linda: What a pity!

Hullully: Therefore my deft psychiatrist suggested to me to take part in a lion-hunt, in other words to face a lion on the loose, which was supposed to evoke the climax of courage in me, and which was to be the allopathic therapy. – That I accepted.

Linda: You are a brave man. I'm afraid I'm going to fall in love with you.

Hullully: Don't hurry. Listen first and hear the outcome.

Linda: Continue.

Hullully: Well, I hired a native male and set out for the desert. Suddenly we came across a sleeping lion which woke up, stood up upon its forelegs and gave a yawn. Having caught sight of its open mouth, I passed out. When I came to again, my companion was in the other world, only his shoes were left.

Linda: My goodness!

Hullully: You're right. – I found out that I couldn't remember my name, but could his. His name was Hooockooockooockoo Hullully, you know.

Linda: You were lucky.

Hullully: Yes, I was, otherwise I would have been completely lost in this world.

Linda: I see that you feel lonely. Could you drop into my cabin some time?

Hullully: Oh, I will, at the first opportunity. – By the way, what's your name?

Linda: Linda. – Linda means „pretty“ in Spanish, but my father calls me Lily. We live in a valley.

Hullully: Oh, I love the lilies of the valley.

Scene IV

In the elevator

Hullully: We're stuck.

A sexpot: That doesn't matter.

Hullully: We must get out of here as soon as possible. I'm thirsty. I'm going to die as in a desert.

A sexpot: Press the button once more.

Hullully: I pressed them all.

A sexpot: You didn't.
Hullully: I did. We can stay here for ages.
A sexpot: Let's make love.
Hullully: Love?
A sexpot: That's a reasonable past-time.
Hullully: Don't frighten me. I can't take to my heels.

Scene V

Outside, in front of the elevator

George: What can I do for you, madam?
Linda: Are you an elevator specialist?
George: I'm not. What's wrong with it?
Linda: The door doesn't open.
George: Try to knock at it.
Linda: How many times?
George: Until it opens. – Doc, come here. The elevator is ill. Demonstrate your medical skill.
Doctor: Kick the door.
George: I can't.
Doctor: Why not?
George: I'm barefoot.
Refugee: (*joins them*) What are you doing here? Are you holding a party meeting?
Captain: Yes, we are, but until now I haven't dared to take the floor.
Joe: Captain, the computer is looking for the defect.

Refugee: Don't strain Mr. Computer. He's a hard worker. Grant him some rest in bed. – Did you kick the door?

George: Not yet.

All: We'll do so immediately.

Refugee: Wait. – Door! You stubborn Satan, I order you to open in the name of Marx, Lenin and Stalin, amen. – Now kick.

Doctor: *(kicks and the door opens)* Wow!

George: Who are these people that even the Satan obeys them?

Refugee: Our Saints. Our Trinity. Whatever we do, we do it in their name. So, you can imagine the blessing. If we didn't buy wheat from you, we'd starve to death. A country in which the Administration prays with its people, harvests blessing and celebrates Thanksgiving.

Scene VI

In Linda's cabin

Linda: The wine was excellent. Now I'm going to take a shower. Wait for me.

Hullully: OK, and I'm going to take off my pants in the meantime.

Linda: See you later my polite waiter.

Hullully: Thank you. *(takes off his pants)*

George: *(enters)* Sir, what are you doing here alone?

Hullully: I don't know.

George: I'd like to invite you to the Captain's table. We're going to celebrate Thanksgiving dinner. Would you follow me?

Hullully: Without further ceremony. I only have to put on my jacket, hat and a pair of gloves. I can't go like this. *(forgets to put on his pants)*

Scene VII

Downstairs

Captain: *(approaches alone the table upon which there are: a huge turkey, many different kinds of meals, several bottles of wine and two vases of roses. He stands observing the table and reads in his notebook:)* Lord, we thank you for your generosity, we also thank you for having made the tables so sturdy that they don't break down under the weight of your gifts. *(The Captain of Giants approaches him and remains standing behind his back.)* One half of it would completely suffice, Lord.

Giant: I don't think so.

Captain: Well, you may be of a different opinion.

Giant: You're right.

Captain: *(continues)* Lord, you're sure to remember how much I consumed last year.

Giant: Yes, I do.

Captain: It's not good for my health. Protect me today from eating too much.

Giant: I won't disappoint you.

Captain: Thank you, Lord. – I'm also responsible for the health of my passengers. Keep an eye on them, please.

Giant: I'll look after that, too.

Captain: Thank you, Lord. Don't overlook the ladies' figures either.

Giant: I won't.

Captain: Take care of us all who are going to participate in the abundance of your wonderful gifts.

Giant: Rely upon me.

Captain: Thank you, Lord.

Giant: Don't mention it. (*retires into the background*)

Captain: (*closes his notebook, beams with happiness*)

Scene VIII

At the Captain's table

Captain: Welcome, my dear guests. We have a pretty mixed society aboard this time: two gentlemen from Europe. Introduce yourselves, gentlemen.

Refugee: (*stands up*) Ladies and gentlemen, my name is Patrick. I was born in a small village in Russia many years ago. I don't remember the exact date any more. – Then, when my nose got dry, I played hooky almost every day. After a happy childhood, I learned a trade as a gardener and worked on a state farm. One year later, I became a hero of the socialist work because - according to the communist party press – I poisoned two million caterpillars, these poisoned caterpillars poisoned two hundred thousand birds, and these poisoned birds poisoned two hundred cats. – (*lifts his forefinger to emphasize his great deed*) – In one week! (*sits down*)

Captain: (*laughs*) Thank you Pat, thank you.

Hullully: (*stands up*) My name is Hooockooockoo Hullully.

Joe: Don't spell it.

Captain: Mr. Hooockooockoo Hullully is an authority on the vicissitudes of life. He's an inexhaustible fountain on fire of wisdom, in one word a great philosopher. He's going to tell us something wise. Mr. Hooockooockoo Hullully, tell us something about subjective objectivity.

Hullully: OK. Well, to be or not to be, that is the question (*closes his eyes*). I'm nothing, I am all, I am a transparent ball, I am rolling through a hall.

Captain: *(laughs)* Thank you, Mr. Hoockoockooockoo Hullully, thank you very much, sit down.

Hullully: *(sits down)*

Captain: Ladies and Gentlemen, let's forget philosophy and turn our attention and our noses to the turkey and the roses. *(stands up)* Lord, our God, don't hesitate and bless us and this turkey, amen.

Refugee: Without doubt, don't hesitate, amen.

All: Amen.

Scene IX

At the Captain's table

Refugee: I love the Californian wine in which the sun's shining without interruption.

A lady: Wine is good, but hard liquor is good, too.

Captain: Ladies and Gentlemen, help yourselves.

Refugee: *(in an ecstasy of delight, watched by all other guests)* Oh, turkey, you sweet nosegay. The mere sight of you makes me happy. I could sing without an end. - No, no, the clothes hinder me. I must take off the jacket. *(takes it off)* And the sleeves! Julie, roll up my sleeves. *(Julie rolls them up)* Higher, higher.

Doctor: *(to George)* I'd never think that such a common creature could put one in such a merry mood.

George: The Giants are watching us. *(presses his lips wisely)* I don't like it.

Doctor: Nor do I.

Refugee: *(continues)* The turkey is supposed to have nine sorts of meat. *(approaches it with a knife and a fork)* I'm going to eat a piece of each sort, maybe two pieces. I'm going to march

upon you like a conqueror, from your neck over your back until ... I hope that I won't have to wipe my mouth behind my ears when I've finished.

Two Giants: *(approached him in the meantime and wait behind his back)*

Refugee: *(hardly had he touched the turkey)*

Two Giants: You won't have to. *(they seize him and carry him away)*

Hullully: *(enjoys the scene)* Bravo, Bravo. *(two Giants standing behind him seize him and take him away)*

Captain: *(laughs)* Well, so I have to start eating. *(approaches the turkey with a knife and a fork – he is seized by two Giants and carried away)* The Captain should be the last to leave a sinking ship.

George: It's my turn now. *(he almost reached the turkey with his knife and fork – two Giants take him away – the Doctor meets the same fate – all the other guests, too - the ladies are carried by only one Giant – There is nobody at table or nearby when Joe returns with a beautiful cake.)*

Scene X

Joe: *(rubs his eyes, perplexed)* What's happened? Am I dreaming? *(touches himself)* My nose, my knee, my ear – yes, it's me. *(looks under the table)* There's nobody under the table. Where can they be? Are the witches riding upon them? – Or have we sunk? Are we dead? Have they been eaten by sharks? – I think I'm dead. Yes, the rich meals reveal to me that I'm in heaven.

Giants: *(coming back)*

1st Giant: *(takes Joe in his arms like a baby)* Joe, will you obey me and fulfil all my orders?

Joe: *(doesn't see him)* Yes, Lord, I regret all my sins.

1st Giant: *(puts him back upon his feet)* Keep your sins and wait upon us as a friend.

Joe: Yes, Sir, but don't eat too fast. I can't run. I have a corn. *(runs away)*

Scene XI

All Giants: *(sit down around the table)*

1st Giant: What do you think of the turkey?

2nd Giant: Our size.

3rd Giant: Gentlemen, I'm not satisfied with the bottles. Aren't they meant for our colleagues, the „dwarfs“?

1st Giant: Let's stop meditating and let's start celebrating Thanksgiving. As a national football team, we are entitled to it.

All: Cheers! *(the glasses were filled by their predecessors)*

Scene XII

Captain with his invited guests locked in a room

Captain: I'll never forget this Giants' mutiny.

Doctor: And who's to be blamed for it?

George: Captain, didn't you pray too much?

Captain: Well, gentlemen, I admit I had an intimate conversation with the Lord.

George: When?

Captain: Before dinner.

Doctor: Although I'm a doctor, I'm completely helpless in this situation.

Captain: What do our Europeans suggest?
Hullully: To suffer patiently.
Refugee: I could hang myself on the spot. Such a beauty! – Everything lost.
George: If I weren't ashamed, I'd weep like a child. It's enough to drive one to despair.
Hullully: Be strong, George. Never say die. (*ladies keep silence in the background*)

Scene XIII

Joe: (*knocks at the door*) Are you locked in?
Captain: Yes, we are. Can you unlock the door, please?
Joe: Fortunately, I can. (*takes a key out of his pocket and opens the door*)
Captain: Welcome among us.
Joe: I succeeded in rescuing a few pieces of bread and butter and a jug of camomile tee. Please, help yourselves.
All: (*including the ladies take a piece of bread – there is none left for the refugee – he's turned very sad – a lady notices that*)
Lady: Oh, let me share my portion. (*gives him a half – all others give him one half of their ration – the refugee collects it upon the tray and retires with it into a corner*)
Captain: (*bites into the bread*) Not bad. The crust seems to be much softer than usual.
Lady: I find it harder.
All: (*eat and drink*)
Joe: We could return. The Giants have retired and left behind a terrible devastation.

Captain: Well, let's go and inspect the disaster area!

Scene XIV

All march in the direction of the table with Captain at the head. Bones and empty bottles are lying upon the table, a perfect chaos.

Julie: Eliot's „Waste Land“.

Captain: Hurricane „Agatha“.

Hullully: A cruel woman.

George: Is it covered by insurance?

Captain: We need an expert in bones. Doc!

Doctor: I'm afraid that I'm not fully competent there.

Hullully: I studied two semesters of archaeology. Let me see. *(takes up a bone, examines it very closely and declares)* This used to be a drumstick. *(takes another one and examines it very closely)* Here I'm at my wit's end. Is anybody else here who understands archaeology?

Refugee: Give it to me. *(smells at it)* This used to be the parson's nose.

Scene XV

Linda: *(on the phone)*

Hullully: *(answers the telephone)* Yes.

Linda: Mr. Hooockooockoo Hullully?

Hullully: Yes. Who are you?

Linda: Linda. Come here, please. I'm in bed.

Hullully: In bed? In bed? – I'll be with you in a minute. (*runs and knocks at the door*)

Linda: Come in.

Hullully: Are you ill?

Linda: No, I'm fine. Let's make love.

Hullully: (*frightened*) Love? Love? How? I've never had a girl. Do you have the know-how?

Linda: Yes, I do. – Take off your hat.

Hullully: Yes, I will.

Linda: Now your tie and shirt.

Hullully: Yes, I will.

Linda: Now the gloves and shoes.

Hullully: May I keep the socks, please? When my feet are cold, I always get goose pimples or even the shivers.

Linda: Come under the blanket.

Hullully: Thank you.

Linda: Take off your underdrawers.

Hullully: Oh, Oh – Ch, Oo. (*takes his head between his shoulders and presses it while taking off his underdrawers which he drops on the floor*) Now I'm naked.

Linda: Yes, you are, as Adam was.

Hullully: Were you with doctor Adam Baker in bed?

Linda: No, I wasn't. – Come to me.

Hullully: Oh, I will, I will. (*rushes into her arms as a little child into the arms of his mother*)

Linda: Be careful.

Hullully: Yes, I will.

Linda: Gently.

Hullully: *(between her legs in an extremely grateful tone)* Thank you, thank you very, very much.

Linda: You're welcome.

Hullully: Thank you, Linda, thank you, thank you very much.

Linda: How do you feel?

Hullully: Happy.

Linda: Rest upon your hands.

Hullully: *(braces up himself upon his arms)* Like this? Is it correct?

Linda: Yes, it is. Now you look like a hare in a furrow. Do you know hares?

Hullully: *(looks into an infinite distance)* Yes, I do. I saw many of them.

Linda: OK. Now stand up and put on your clothes.

Hullully: *(taken aback)* Why? It wasn't all, if my position is correct.

Linda: No, it wasn't. You'll get the rest after the wedding.

Hullully: *(laments)* Oh, dear, dear, I've never been so near.

Scene XVI

Downstairs dancing

Refugee: I like this slow music. The melody is beautiful. We could dance.

Julie: I like it, too. Let's go.

Joe: *(brings drinks)* Here you are, Ann.

Girl: I don't call myself Ann any longer. My name's Magdalen. I've become a Christian. – Joe!

Joe: Yes, mam.

- Linda:** When you become a Christian, you can call yourself Abraham.
- Joe:** I am a Christian, you Sleeping Beauty.
- George:** Father, you two are well matched. You should remain together.
- Father:** *(jokingly)* Of course, we will. She'll cook for me, and I'll rock her baby to sleep.
- Girl:** I'll make brownies for you, Father.
(Linda with Hullully upon the dancing floor)

Scene XVII

On the upper deck

- Hullully:** I love the full moon.
- Linda:** So do I.
- Hullully:** You're attracting me like a magnet.
- Linda:** I think I've already attracted you too much. You're standing upon my toes. Get down. *(pinches him)*
- Hullully:** Ouch! I was standing gently.
- Linda:** What are you doing with your hand upon my knee?
- Hullully:** I'm holding your skirt.
- Linda:** Why?
- Hullully:** The wind could lift it. You'd catch a draft.

Scene XVIII

- Captain:** Mr. Hooockooockoo Hullully, as I can see, you've achieved your goal.

Hullully: Without a doubt. Now, I'm going back to Europe to settle down with this prey in my castle.

Captain: In your castle in the air?

Hullully: Captain, are you aware of the fact that a woman is the most lovely rose in the world?

Captain: I'm not, I'm divorced.

Hullully: Goodbye, gentlemen.

All: Good luck, sir!

A Russian Refugee in Love with Julie (B)

(Comes aboard strangely dressed and with an old-fashioned suitcase in his left hand. No foreign accent necessary.)

Scene I

- Refugee:** Is this ship the famous Love Boat?
- Julie:** Yes, it is and it is not. It is a boat for the fans of love.
- George:** Where are you from?
- Refugee:** From Russia.
- George:** I don't believe you.
- Refugee:** Why not?
- George:** In Russia there is no freedom. Nobody is allowed to leave the country.
- Refugee:** That's not true. Anybody can leave when he dies.
- George:** Are you a ghost?
- Refugee:** *(offers his hand)*
- George:** Don't touch me!
- Refugee:** Let's shake hands.
- George:** No! – What are you doing here? Answer me!
- Refugee:** Nothing.
- George:** Which terrible sin makes you haunt this place?
- Refugee:** The immortal passion of my heart. I love Julie, but she doesn't know yet.
- George:** Are you Romeo? Were you allowed to leave your grave, you Specter Bridegroom?

Refugee: No, I was not. I'm a refugee. *(he leaves)*
Julie: What did that gentleman say?
George: That he loves you.
Julie: Really? I've got to find out for myself.

Scene II

Downstairs at a table

Refugee: *(alone)*
Julie: *(approaches his table)* May I join you?
Refugee: Of course, you may. *(he helps her with a chair)*
Julie: Are you having a good time?
Refugee: In your company, always.
Julie: The cut of your suit is pretty strange. Where are you from?
Refugee: From Russia. I came over a year ago.
Julie: Last night, I looked at a map. There are so many little countries in the world. As a Russian subject you are well informed. Tell me, do people like us live in them or do dwarfs live there?
Refugee: In some people like us do, in some of them live dwarfs.
Julie: Doesn't Poland lie near Russia?
Refugee: Dangerously near.
Julie: And Czechoslovakia?
Refugee: Dangerously near.
Julie: And what about Hungary?
Refugee: Dangerously near.
Julie: By the way, what's your name?
Refugee: Patrick.

Julie: Are you Irish?
Refugee: Not yet.
Julie: (*offers him her hand*) My name is Julie.
Refugee: I know. I've been in love with you for a long time. That's why I'm here.
Julie: Oh, really? I didn't know that.
Refugee: But I did.

Scene III

Captain: (*comes to the table*) Good afternoon!
Julie: Captain, may I introduce my new friend to you?
Captain: Certainly.
Julie: My friend Patrick. He is from Russia. (*a political conversation develops*)
Captain: Oh, is he? (*turns to Patrick*) – Then you can tell me something about your country which is our great rival.
Refugee: I know. The competition between the Soviet Union and the United States exists in all areas.
Captain: Indeed, it does. – The Soviet Union always manages somehow to keep pace with America.
Refugee: Yes, we should not overlook the fact that the Soviet Union has even, in one area, outstripped the United States.
Captain: Has it?
Refugee: Yes, the Russians have the tallest midget – 6 feet ninety.
Julie: (*astonished*) Wow! Our tallest midget is three times shorter.
Refugee: Besides, the Soviet Union has the fastest clock – ten times faster than America.

Julie: Wow! Our clock is ten times slower. – Captain, you should buy it.

Captain: I'd rather stick to our old clock. I couldn't navigate with the Russian wonder. (*he salutes and leaves*)

Scene IV

On the staircase

Doctor: Julie, I've discovered a new love for you.

Julie: Where have you discovered it?

Doctor: In my heart. – We are colleagues. Why shouldn't we love each other?

Julie: It's too late.

Doctor: Why?

Julie: I've just fallen in love with a passenger.

Doctor: When did it happen?

Julie: Half an hour ago.

Scene V

Downstairs

Refugee: George, I need a doctor.

George: We have a doctor aboard ship. His name is Adam Baker.

Refugee: Is he a good doctor?

George: Yes, he is.

Refugee: Can he do anything?

George: Yes, he can. Whatever you want.

Refugee: I must pay him a visit in the near future.

Joe: Your whisky, sir.

Refugee: At once. Whisky is my best friend, a great comforter.

Scene VI

In doctor's cabin

Refugee: *(knocks at the door)*

Doctor: Come in!

Refugee: Doctor, can you help me?

Doctor: Is anything wrong with you?

Refugee: Yes, I have bow-legs. This is a serious handicap for me.

Doctor: Why?

Refugee: Well, I've had a lot of lovers, but as soon as I took off my pants, I always lost them. I need a cosmetic operation in order to make further progress with Julie. I'm extremely in love with her. But until now, I haven't dared to take off my pants. – Could you break my legs and straighten them a bit, please, doctor?

Doctor: I'm not strong enough to do that. I only comfort passengers when they are taken ill. You need a man who works with bones.

Refugee: Oh, I see. You mean a grave-digger?

Doctor: No. I mean an orthopedist.

Refugee: Give me some emergency advice at least.

Doctor: Don't take off your pants in Julie's presence.

Refugee: Maybe I could, because she only looks into my eyes.

Doctor: But her eyes could easily wander, and then you'd lose her forever.

Refugee: Thank you very much for your advice, doctor.
Doctor: Don't mention it. It was my pleasure.
Refugee: See you later.
Doctor: OK. (*in front of a mirror by himself*) So, now I have an effective weapon against my rival. I can tell Julie and she will be mine. - No, I won't do that, because I have a disfiguration myself. (*he looks into his mouth*) A sag of the left tonsil.

Scene VII

In the refugee's cabin

Refugee: (*sings*) Love me tender, love me sweet, never let me go...
Julie: (*alone outside, knocks at the door*)
Refugee: Who's there?
Julie: A visitor.
Refugee: Thank you, I'm going to put on my pants immediately.
Julie: You don't have to.
Refugee: Why not?
Julie: It's me, Julie.
Refugee: Wait a minute, please. (*in a low voice*) I must hide my legs first. (*he puts on his pants, but forgets to pull up his zipper, a shirt-corner hangs out*)
Julie: I came to visit the stronger sex.
Refugee: Which always gets weak in the presence of the weaker sex.
Julie: Could you come into my cabin?
Refugee: When?
Julie: Now. I want to show you something.

- Refugee:** OK. I'll take two bottles of wine, one in each hand. (*he holds them already*)
- Julie:** Wait a minute. I have to put the shirt-corner back in your pants before we go into the corridor.
- Refugee:** We can do that in your cabin. It's not important. It's only a trifle. It's not worth mentioning.
- Julie:** I don't agree with you. I think that's a very important thing.

Scene VIII

In Julie's cabin

- Refugee:** What did you want to show me? Something that a man would enjoy?
- Julie:** We must arrange the shirt-corner first.
- Refugee:** There's no hurry. I'm very inquisitive. Come on Julie, show it to me.
- Julie:** Look at the ceiling. Can you see the cobweb in the left corner?
- Refugee:** Yes, I can. Does that mean you have flies in your cabin?
- Julie:** Are there flies in yours, too?
- Refugee:** Of course there are. In every cabin there are flies.
- Julie:** How do you know?
- Refugee:** I have proof. They land upon my nose every morning while I'm still in bed, half-asleep. I clench my fist, but they take off before I hit.
- Julie:** You're lucky.
- Refugee:** You're joking.
- Julie:** Maybe. Yet you didn't give an objective proof.

- Refugee:** Well, when you have flies in your cabin, then everybody has, because we're all in the same boat.
- Julie:** In the same love-boat.
- Refugee:** Julie, I love you, I love you more than anything. I could even turn cartwheels for you. Look. (*he did*) – Would you do the same for me, Julie, please?
- Julie:** (*casts down her eyes and smooths the front part of her skirt with both hands*) Yes, I would, but not now.
- Refugee:** (*approaches her*) Julie, I love you.
- Julie:** (*smiles*) A friend in need is a friend indeed. But I need a proof of your love.
- Refugee:** What, for example. A somersault?
- Julie:** Just a trifle.
- Refugee:** Identify that trifle, and it will come true in a jiffy.
- Julie:** Take off your pants.
- Refugee:** (*rolls his eyes and faints*)
- Doctor:** (*comes in*) What has happened?
- Julie:** He's fainted.
- Doctor:** We have to undress him.

Scene IX

On the upper deck
It is moonlight.

- Refugee:** Julie, I love you. Will you marry me?
- Julie:** Yes, I will, despite your legs.
- Refugee:** How do you know?
- Julie:** Doctor Baker told me.

Refugee: Doctor Baker is a traitor.

Julie: No, he isn't. He is your rival.

Refugee: My rival? I didn't know that. It's a disaster.

Julie: What?

Refugee: Nothing. – I was very sad when you were going to get married in Australia.

Julie: Well, it was an unhappy turn of fate. But now, I have you.

Refugee: And I have you and I'm very happy. Are you happy, Julie? I want you to be happy.

Julie: Yes, I'm very happy with you. I reckon with a happy ending.

Refugee: Thank you, so do I. – Isn't this night romantic?

Julie: You are right. It is very romantic. – Oh, the pleasant coolness of the evening.

Refugee: And the breeze which is playing in your hair.

Julie: The soft murmur of the sea!

Refugee: The moon is full, the sky is starry, my chest is filled with all the feelings of immortal love. Let's exchange kisses. – (*they kiss*) Oh, I remember such nights back in the old country. I used to lie with Allen on a hayrick in a clearing.

Julie: (*turns sad*) It must have been beautiful.

Refugee: You bet it was. – I took Allen into my hands, pulled her to my chest, pressed her to my right cheek, closed both eyes, pulled the trigger and killed a fire-fly.

Julie: Why?

Refugee: I took it for a one-eyed tiger.

Julie: Oh, I can imagine dancing with a bear in my leisure, but I would never dare ask a tiger: „May I have the pleasure?“ – Who was Allen?

Refugee: She was a rifle, and I was a poacher.

Julie: *(has a sigh of relief)* A weight has been lifted from my heart.

Refugee: By whom?

Julie: By you.

Refugee: *(in ecstasy)* Oh Julie, Julie, Julie. I love ideals. Like Don Quixote we should bravely fight against evil and always try to do good as true children of God. The best thing for us would be to die this instant. I already see our happy souls flying to heaven. Oh Romeo and Julia, you happy loving pair!

Julie: You're tired. Go to bed and kiss my happy soul. Good night!

Refugee: *(awakens from his ecstasy)* Only your happy soul? No body? Nothing?

Julie: *(leaves)*

Refugee: *(by himself, scratching his ear)* To bed? To bed? Alone? *(follows Julie fast)*

Scene X

Downstairs on the deck

George: Doc, I have a good news for you.

Doctor: I'm all ears.

George: The Russian guy is a marriage swindler.

Doctor: How do you know?

George: Well, I had to control the fire-extinguisher in his cabin and noticed two letters on the table from a woman from Washington D.C.

Doctor: You're right. He told me himself about his lovers.

George: We have to thwart his marriage with Julie at all events. – It's our holy duty.

Doctor: I'll support you at any rate. Let's let Joe know.

George: Joe, the Russian guy is a marriage swindler.

Joe: Is he? Where is Julie?

George: She is closed in her room, weeping and counting her tears.

Joe: Do we have All Fool's Day?

George: Joking aside! The situation is grave.

Doctor: We should warn other female passengers.

Joe: How?

George: I can distribute leaflets.

Joe: Shouldn't we talk to the Captain first?

Doctor: He is coming.

George: Captain, we have a marriage swindler aboard ship. One of our crew members is in acute danger.

Captain: Who's the bad guy? Pat?

George: We have to act immediately –

Doctor: – and to investigate the whole matter without delay.

Captain: OK. His cabin is not at the end of the world, and it is impossible to escape in these latitudes.

George: Julie must come along.

Joe: I'll take a bottle of wine in case we were wrong.

Scene XI

In the refugee's cabin

Captain: Sir, please excuse our intrusion upon your privacy.

Refugee: Your visit is a great honor for me.

George: It isn't.

Refugee: It is.

George: It isn't.

Refugee: It is.

George: It isn't.

Julie: Stop it!

Captain: We have to investigate a serious matter connected with your person.

Doctor: We mean business.

Refugee: Do you?

Julie: Yes, we do.

Captain: I hope that you understand, sir. We have to protect our crew member Julie.

George: Her feelings.

Refugee: From me? That's superfluous. I love her.

Doctor: You have another woman in America beside Julie.

George: Yes, yes, you are a marriage swindler.

Captain: Show us the letter lying on the table, sir.

Refugee: Now I understand. I must tell you what a terrible thing I caused in America last year, and how much I had to suffer for it. It will explain everything. – You can accompany me with soft sobbing.

All: We will.

Refugee: At Thanksgiving dinner, when I saw a turkey helplessly lying on its back on the table, I realized that it would never gobble again, but would soon be gobbled up by us. My conscience was deeply moved.

All: (*sigh*) A dangerous conscience.

Refugee: After the twenty-pound turkey had vanished, I lay down under the table and started writing a letter to my friend Mrs. Hopkins who lives in Washington D.C. and whose husband is a general. – I have a copy here. Captain, do you mind reading it to us all?

Captain: Give it to me. (*reads solemnly*) Dear Mrs. Hopkins: The Thanksgiving dinner is over. I can't stop thinking of the disaster visited upon the turkeys. Millions of them had to die for the same cause. – Are you asking where the culprits are? – Look into the mirror, as I did, and you will find one. Of course, nobody will plead guilty. Some of us may try to extricate themselves from the responsibility for the life of a single turkey by pointing out that they only consumed a wing which could have been chopped off without having to kill the bird. Those who struggled with its neck or gizzard keep silence. I wonder how many people would join a demonstration demanding: „Stop killing the innocent turkeys!“ – Did the newly elected president of the Society for Prevention of Cruelty to Animals take a stand on this serious problem that America faces every year? – Dear Mrs. Hopkins, I am sorry that I had to take sides with the helpless creatures because I have not met a single person in the United States who would have taken their side. Yours sincerely,

I

Captain: Well, I'm breaking into a sweat.

All: (*sigh*)

Julie: Gentlemen, I have the impression that you've turned pretty pale. Or do my eyes red with tears deceive me?

Refugee: Be that as it may. Mrs. Hopkins answers: Julie, read please.

Julie: (*reads*) Dear friend:

I admire your courage. You have touched the very heart of our national security. My husband immediately put the third

division on alert. But that's not all. The War Office has just summoned the crisis-handling committee for an emergency meeting, and the Administration hasn't slept a wink for three nights.

Joe: And what about President Reagan?

Julie: *(looks into the letter, raises her eyes and says in a sad voice)* He had a severe headache. *(continues reading)* Mrs. Hopkins continues: Remember, dear friend, we are going to defend ourselves.

Captain: We didn't know anything about this terrible danger.

Joe: We must have been abroad, either in Acapulco or in Australia.

Refugee: No, you were in your country, but the whole affair was kept a secret from the public in order not to scare anyone.

Doctor: It was psychologically reasonable.

Refugee: At the end of her letter, Mrs. Hopkins calls me a subversive element, and the World's League of Epicures accused me of being an enemy of turkeys. I am not an enemy of turkeys, on the contrary, I am in a terrific mood whenever I see a turkey in the roasting pan. – I must stop talking because my mouth is watering. I could start spitting like a cat.

Captain: *(laughs)* OK. Pat. OK. We apologize. It was a void suspicion.

Refugee: Julie.

Julie: Yes, sir.

Refugee: I love you.

Julie: Thank you, sir.

Refugee: Joe.

Joe: Yes, sir.

Refugee: You have a bottle of wine behind your back. I can smell it.

Joe: You're right.

Refugee: Captain.

Captain: Yes, Pat.

Refugee: I've a bottle, too. Here you are. Pour it into the glasses. – Let's forget everything and be brothers in Christ.

All: OK. Pat.

Captain: Promise us that you'll never again take sides with the turkeys.

Refugee: Never! I promise. – Let me embrace George before we toast to our reconciliation (*approaches George, who steps back*)

George: Embrace Doc. (*points to him*)

Refugee: (*approaches doctor*)

Doctor: No, embrace Joe.

Joe: No, thank you, only by a girl. Embrace Captain.

Refugee: (*approaches Captain*)

Captain: Thank you. I've already been embraced today. I'm not demanding. A toast will do.

Refugee : (*looks around*) Who's left. (*cries*) Julie!!! (*they embrace each other*)

Scene XII

Downstairs (in the port)

Refugee: Good-bye, darling.

Julie: Good-bye, my dear Pat. (*they kiss each other*)

Refugee: Good-bye, Julie.

Doctor: When will the wedding take place?

Julie: Soon.

George: We're going to lose you, Julie.

Doctor: We're very sad.

Refugee: Don't do that. – According to the prophecy of an old gipsy woman I'll be declared lost 24 hours before the wedding.

George: Come again some time.

Refugee: Yes, I will, but first I must make some money. *(he leaves, his shabby suitcase opens and a Teddy bear, marbles, a children's abacus fall out – he drops his suitcase and leaves without looking back)*

A Catholic Priest on a Secret Mission (C)

Scene I

George: Welcome aboard, sir.

Father: Cabin number 13.

George: Number 13? Aren't you superstitious?

Father: Not at all.

George: The purpose of your journey, sir?

Father: I'm a Catholic priest. I had a dream about a serpent with several heads.

Doctor: This means: Will seduce a beautiful girl.

Father: But I killed this serpent, which means a victory. A strange drive forced me to hurry up and take part in this cruise. My mission is secret. *(puts a small sack in George's hands)* The Sunday collection.

George: But, sir...

Father: Hush –

George: *(looks at it)* Money!

Girl: *(looks at the departing Father, takes a key out of George's hand, her eyes still fixed at Father, and says:)* I must catch him. *(she follows him fast)*

Scene II

In George's cabin

George: *(enters his cabin with his hush-money)* Now, I'm going to assess my riches *(empties the sack upon the table)* Gosh! When did paper money cease to exist? This is not progress, this is regression into the Middle Ages. This Sunday collection has no sense of inflation whatsoever. I must talk to my benefactor.

Scene III

In Father's cabin

George: *(knocks at the door)*

Father: Come in.

George: Father, I'm not willing to count the money.

Father: Why not?

George: I don't want to lose my vision.

Father: Is it the only argument?

George: No, it isn't. Besides, I hate copper.

Father: OK: Just keep silence. That will do.

George: Gosh! I would almost have forgotten.

Father: What?

George: There was a half of a dollar bill in your collection.

Father: Give it back to me. The other half may arrive next Sunday.

Scene IV

In the Father's cabin

- Girl:** (*enters his cabin*) Sir, could you help me, please?
- Father:** Of course, what do you need?
- Girl:** I can't close the zipper. It is on my back and my hands don't reach so far.
- Father:** Why did you come here?
- Girl:** I'm staying in cabin number 12, so that I'm your neighbor.
- Father:** What a favorable and lucky chance! Doesn't the Bible say: „Love your neighbor?“
- Girl:** Yes, it does, indeed. I'm going to love my neighbor with all my heart.
- Father:** Don't frighten me.
- Girl:** We can thrill our hearts.
- Father:** I would do so only with a throbbing heart.
- Girl:** I with a light heart.
- Father:** (*closes her zipper*) Now go back into your cabin.
- Girl:** OK. See you later. (*she leaves*)
- Father:** No! – (*prays*) Our Father give us this day our daily bread and lead us not into temptation but deliver us from every evil. – But she's not an evil. No, by no means. It would be a blasphemy of God's creation to say that she's an evil. On the contrary, she's His master-piece, and thus deserves my admiration, however, from an appropriate distance.

Scene V

In the Father's cabin

- Girl:** *(comes in)*
- Father:** Why did you come again?
- Girl:** Something has fallen into my eye. Could you take it out?
- Father:** What is it?
- Girl:** A speck of sawdust.
- Father:** I'm going to take the great plank out of my eye, and then I will see clearly to take the speck out of your eye. In the times of temptation one has to fulfil the Holy Scripture to the letter.
- Girl:** It's out.
- Father:** Let me see it.
- Girl:** Here. Look at the tip of the forefinger.
- Father:** I can't see it. I may need a new pair of glasses. – Now you can leave.
- Girl:** It's too small. – Could you pin this brooch under my chin?
- Father:** *(pins the brooch under her chin)*
- Girl:** How are you, darling?
- Father:** Well, it seems to me that I'm a pilot circling above two hills, losing his bearings.
- Girl:** Thank you. – I hope you will land soon.
- Father:** Now you can leave.
- Girl:** *(begs)* Could you scratch my back, please? It itches terribly.
- Father:** Scratch it against the door-post.
- Girl:** Yes, I will do so, but later on in my room. Let's have a drink.
- Father:** What would you like to have?

Girl: Whisky.

Father: I don't have any alcoholic beverages here, although I have to admit that I'm pretty thirsty just now.

Girl: Come into my cabin. I have whisky. You can quench your thirst there.

Father: Let's go immediately. Such a thing mustn't be postponed.

Scene VI

In her cabin

Girl: Would you like to have another glass? – Do you mind my pouring?

Father: No, in no case. This one for the second leg. It helps to keep me in balance.

Girl: We don't have to sit at the table. We can lie down. The bed is waiting for us.

Father: My status forbids me such extravagance.

Girl: Why? Are you married? Is your marital status such a torment?

Father: Well, it is, and it is not.

Girl: Is your wife jealous?

Father: No, she isn't, but my master is jealous.

Girl: I don't understand what you mean. Who's your master?

Father: God. I'm a Catholic priest.

Girl: My goodness! I came aboard this ship with the intention to have a love-affair with the first man I see.

Father: You didn't come across the right man, my dear girl.

Girl: Father, forgive me. I'm a bad girl. You would have been my first man.

Father: As I can see, you came to confession upon this ship. The ways of God are inscrutable. I can give you absolution. Are you baptized?

Girl: No, I'm not. I wasn't a Christian, but from now on I am.

Father: Man needs to have a good confession once in a while. I remember my childhood friend going to confession and admitting that he had tortured 99 flies to death and killed a flock of wild fleas.

Girl: A bad boy!

Father: Of course – he forgot to say that as an altar boy he had emptied a bottle of sacramental wine in the vestry.

Girl: A good boy!

Father: I'm not sure.

Girl: Father, don't you like girls?

Father: Well, I do. As a little boy I was involved in many love-affairs.

Girl: Were you?

Father: Yes. When I was five, six and seven years old, I used to pull little girls by their skirts, and when I was fifteen, I would pull grown-up girls by their pigtailed. Today I only shake hands with them.

Scene VII

On the upper deck

Girl: Father, my heart is your captive. We must remain friends.

Father: It would be purposeless. You want to get married, don't you?

Girl: Yes, I do.

Father: You can never achieve that aim with me. I can't get married.

Girl: Why not?

Father: Why not? Because I must remain faithful to my calling and to God.

Girl: Human love is beautiful. It makes you feel safe and happy.

Father: You're right, but I'm safe with God and happy, too. We have to stick to our principles, otherwise we will turn the whole world and the divine order upside down.

Girl: We two would never turn the divine order upside down. We are too weak.

Father: Maybe not, but we would undermine it. – No, my dear girl. We have to part, however romantic this night may appear to you. I'm responsible to the Supreme Being in this matter, and therefore: Goodbye!

Girl: You are cruel. You don't understand the female heart.

Father: Pray and God will give you the proper friend. (*he leaves*)

Girl: Our Father who art in heaven give me this day a husband.

A man: (*comes up suddenly*) Didn't you call me? I'm a little hard of hearing, you know.

Girl: Yes, I did.

A man: What do you want to tell me?

Girl: That I love you.

A man: Finally. – I've been groping for a loving heart since I came aboard this ship.

Girl: So have I. Let's embrace each other.

A man: That's a good idea.

Girl: By the way, what's your name?

A man: Joe, but my friends call me simply Jack.

Girl: Jack-in-the-box?

Scene VIII

In Father's cabin

Father: *(by himself)* We're approaching the port. And I have still to pray the breviary. I came to poke my nose into the sexual pleasures, and what have I achieved? Nothing. I almost succumbed to this pleasant weakness myself.

Another man: *(knocks at the door)*

Father: Come in. *(in a low voice because he expects his girl)* You little devil.

Another man: *(bursts into his cabin and greets enthusiastically)* Long live the Satan and his brood!

Father: What did you say? You damned fool?!

Another man: Who are you, you adversary?

Father: A Catholic priest. And who are you, you fiend?

Another man: Good Heavens! I'm the chief of the Devil Sect. I was supposed to meet our new member here in this cabin. As I can see, hell has lost once again. What can I do for you, sir?

Father: Kill all the flies in this cabin. *(takes his suitcase and leaves)*

Another man: Yes, I will.

Scene IX

Downstairs

- George:** Father, are you satisfied with your work?
- Father:** Yes, I am, but I could do still more. – Gentlemen!
- All:** Yes, Father, we're listening.
- Father:** I can't join you in marriage, because you're not going to get married, yet I could hear confession for you all.
- Captain:** Well.
- Doctor:** Well.
- Joe:** Well, it wouldn't be a waste.
- Julie:** Well, gentlemen, make a clean breast of it.
- Father:** No offence! Goodbye!

An Old Man Looks for his Lost Wedding-Hat (D)

Scene I

Captain: Can I believe my eyes, Johnny? You took part in the last cruise. I'm happy to see you again.

Old Man: Captain, I had to come back because I left behind my wedding-hat last time.

Captain: Is a hat such a precious thing that you took a trip from New England across the whole country?

Old Man: Captain, this hat is special. Our cat used to sleep in it. And now, when it is missing, she's constantly mewling and seeking it. My wife sent me here to bring it back.

Captain: Where did you forget it?

Old Man: That's an important question. We're old friends, I'll make no bones about the whole affair. – I had a secret lover with me, you know. While my wife was reading her psychic books, I was visiting forlorn places in the bowels of this ship with my sweetheart and, in the rapture of happy feelings, I lost my hat.

Captain: We have to search the whole ship.

Old Man: It's not necessary. We just have to enter a room which was our favourite hiding-place.

Scene II

Old Man: Captain, I felt as if I were in the seventh heaven. We were like two little and cheerful children.

Captain: (*sighs*) O childhood, you lost paradise!

Old Man: O old age, you re-gained paradise!

Captain: Continue.

Old Man: Excuse me. – I’m a little distracted. Yes. I chased her around this chair and caught her. She turned around and surrendered to me. Her innocent young face revealed an unconditional surrender. Her blue eyes closed and her lips opened.

Captain: Yes, yes, yes, continue.

Old Man: Her lips opened to be kissed without an end.

Captain: Continue, please, continue.

Old Man: Then, her charming body sank into my arms to be caressed. We sat down upon this chair to enjoy the sweet fruit of physical love. (*sits down*)

Captain: Don’t continue.

Old Man: Oh, I can see my hat, over there in the corner. – My goodness! What’s happened? I can’t stand up.

Captain: O Heaven! You punishing Justice. (*by himself*) He sat down into the German glue. – Johnny, Johnny, my dear friend, we’ll never separate you from this chair again. The glue is terrible and eternal. It combines two objects forever.

Old Man: You’re terrifying me, Captain.

Captain: I’ll fetch George.

Scene III

In the corridor

Captain: George, a terrible accident has just shaken this ship.

George: Do I have to give the alarm?

Captain: No! You were all thumbs yesterday and spilled the German glue upon a chair.

George: Well, I was deft, but it slipped out of my hands. We should lock the door, so that nobody can sit upon this dreadful lime-twig.

Captain: It's too late. A passenger is caught.

George: Ouch!

Captain: Go and comfort him.

Scene IV

In the room

George: Good afternoon, sir! Are you sitting comfortably?

Old Man: You mocker! You can make fun of me because I can't break any of your bones.

George: No, no, sir. I am serious. It's extremely important for you to sit comfortably because you can't change your position.

Old Man: Never?

George: Never in your life.

Old Man: I'm going to try to get out of my pants.

George: There's no purpose in trying. You'd have to leave your skin.

Old Man: Please, lieutenant, could you send a priest here? I must talk to him by all means.

George: It's a blessing in disguise. We have one here this time, which is not the rule. Be patient.

Scene V

In the room

- Father:** What can I do for you?
- Old Man:** Oh Father, Father. Listen to my poor and sinful heart.
- Father:** Speak.
- Old Man:** I'm nailed to this damned chair, and nobody can help me. But I've deserved it.
- Father:** Why? *(stands in front of him with crossed arms, pricking up one of his ears)*
- Old Man:** I'm an old fool. I've acquired a bad habit in the last weeks. I cheated my wife and I cheated the world.
- Father:** How?
- Old Man:** I kept a secret lover in my house. I pretended to be a sleep-walker, which was confirmed by ten renowned psychiatrists. So I left my bed three times a week, looked back to make sure that my wife wasn't watching me, and than like a pussy-cat: *(moves with his forefinger and middle finger)* tip-tap, tippy-tippy – tap, upstairs into her chamber, where I spent the night sleeping at the soft feet of that lovely girl.
- Father:** Well, whenever we offend against the Laws of God, we set a trap for ourselves: what we gain in a dishonest way today, we'll lose tomorrow. Think of it, my son. *(leaves)*
- Old Man:** You humorist! I could be your grand-father.

Scene VI

At the bar

- Captain:** George, the captive is your case. Provide him with food.
- George:** Joe, give me a bottle of whisky. He must forget his scrape.

Joe: *(gives him a bottle)* You'll get some food for him in the kitchen.
George: OK.

Scene VII

Downstairs

Captain: Gentlemen, I've got some good news for you. A world congress of chemical scientists is taking place in Mexico City. The scientists are ready to help us. A German scientist immediately passed his hat around to collect money for the transportation of our patient. He was successful. A helicopter is already heading for Acapulco as we are. The Germans know how to dissolve the glue.

George: You're my great friend, Captain.

Captain: How is our captive?

George: Not very well. He complains that he's not able to ease himself.

Joe: Doc, don't you have the „Over-night Wonder“ in your first-aid bag? *(the „Over-night Wonder“ is a famous laxative)*

Doctor: Joe, you have no idea whatsoever about medicine. The „Over-night Wonder“ would make the whole matter worse. *(knits his brows)*

Captain: Doctor Baker, I forbid you to knit your brows. Don't you see how worried I am?

George: Where's Pat?

Captain: He's replacing me on the phone because he knows Spanish. We're connected with Mexico City.

Doctor: Wouldn't the electronic interpreter do?

Scene VIII

- Captain:** Pat is running with his latest news.
- Refugee:** (*remains standing on the staircase*) Captain, Captain, the latest news. The Russian scientists left in protest.
- Captain:** Why?
- Refugee:** Because they gain their glue from freshly used diapers.
- Captain:** Why didn't you persuade them to stay?
- Refugee:** I tried to, but in vain.
- Captain:** Go back and help the helicopter to land safely.

Scene IX

In Captain's steering-room

- Refugee:** Damn it! The telephone's ringing again. (*answers the phone*) Yes, the responsible assistant of Captain Cook is speaking. Who's on the other end of this hot line?
- Pilots:** (*from a loud-speaker*) Somos nosotros, señor. Estamos acercándonos al Puerto de Acapulco. ¡Ayúdenos! Hay una torre muy alta delante de nosotros.
- Refugee:** No importa. Sigán volando, señores, sigán volando.
- Pilots:** (*from a loud-speaker*) Gracias, señor.
- Refugee:** De nada, para servirles siempre. (*an explosion can be heard – the helicopter crashes*)
- Refugee:** Dickens! – (*by himself*) Now you have put your foot in it.
- Electronic**
- Translator:** I'm an electronic translator. Listen to me and don't cut me short. (*refugee pricks up his ears*)

Electronic

Translator: (*translates*) The translation: It's us, sir. We're approaching the port of Acapulco. Help us. There's a high tower in front of us. (*in a changed voice*) That doesn't matter. Fly, gentlemen, fly. (*change of voice*) Thank you, sir. (*change of voice*) Don't mention it. It was my pleasure, and thank you for your attention.

Refugee: (*to the electronic translator*) What you've said, was no longer true.

Scene X

Downstairs

Refugee: (*runs*) Captain, Captain.

Captain: Yes. The latest news?

Refugee: Yes. The helicopter has just crashed.

Captain: How has it happened?

Refugee: Well, the pilot reported that there was a high „torre“ in front of them. I told him: That doesn't matter. Fly, gentlemen, fly. I confused „torre“ which means „tower“ with „toro“ which means „bull“. A bull can't do any harm to a flying helicopter, can he?

Captain : Run back, you Tower of Babylon, and order another helicopter.

Refugee : OK. (*runs back*)

Scene XI

Refugee: (*by himself*) I must order another helicopter. Captain chases me as if I were his private, but that doesn't matter. He's a good

man and Julie is a wonderful girl. Doctor is a good man, too, although he didn't break my legs. (*dials*)

Señora: (*from a loud-speaker*) Sí, señor.

Refugee: Por favor, mándenos otro helicóptero.

Señora: (*from a loud-speaker*) Sí, señor, uno está en el aire. Voy a mandarlo al puerto.

Refugee: Gracias, señora.

Señora: (*from a loud-speaker*) De nada, para servirles siempre.

Refugee: (*connected with the pilots*) ¿Quién está tosiendo? Who's coughing on the line, please?

Pilots: (*from a loud-speaker*) Somos nosotros los pilotos y aviadores. Vemos una torre muy alta en frente de nosotros.

Refugee: No importa, señores, sigan volando, sigan volando.

Pilots: (*from a loud-speaker*) Gracias.

Refugee: De nada.

Pilots: (*crash: an explosion can be heard*)

Refugee: My goodness! I confused the „tower“ with the „bull“ again.

Electronic

Translator: It's me, the electronic translator. I won't translate any more. You've offended me. I can just inform you that your interlocutors are dead. Go and talk to them in the séance.

Refugee: (*to the electronic translator*) Excuse me. (*runs away*)

Scene XII

Downstairs

Refugee: (*runs*) Captain, Captain, the second helicopter crashed, too.

- Captain:** Pat, sit down and sleep. When you sleep, you don't damage and devastate anything. – Well, gentlemen, we have to send our captive by bus to Mexico City, because we'd decimate the Mexican Air Force.
- Refugee:** *(sleeps on a step)*
- Old Man:** *(carried on his chair by two strong men)* Captain, here's a check. I'm bequeathing all my money to the American orphans.
- Captain:** Won't you regret it later on?
- Old Man:** No, I won't.
- Captain:** Thank you, Johnny. *(Captain puts his lost hat on his head)*
- George:** *(while going away)* The Old Man and the Sea.

The End

FANOUŠCI LÁSKY

Tento humoristický koktejl se skládá z následujících čtyř přísad:

- (A) Evropský Turista Hledá Ženu. (18 Scén)
- (B) Ruský Uprchlík Zamilovaný do Julie (12 Scén)
- (C) Katolický Kněz na Tajné Misi (9 Scén)
- (D) Starý Muž Hledá svůj Ztracený Svatební Klobouk. (12 Scén)

Scény týkající se večere Dikůvzdání A: Sc. 7-14 tvoří jádro této komedie. Scény A: 4-6 musí předcházet, a scény B: 10-11 musí následovat, avšak ne nutně bezprostředně. Ostatní scény je třeba sestavit v harmonii.

OSOBY

Křestní jména osob jsou ponechána v originále. Joe znamená Jožka, Julie Julka a George Jiří. Pat (Paťo) je zkratka jména Patrick. I křestní jméno Hooockooockoo a příjmení Hullully nejsou přeloženy.

I. Členové posádky:

Kapitán Cook

Joe. Barman

Julie. Hosteska

George. Pokladní

Adam Baker. Lékař

II. Pasažéři

Pan Hooockooockoo Hullully. Evropský turista

Pat (Paťo). Ruský uprchlík

Katolický Kněz

Starý Muž z Nové Anglie

Linda

Děvče

Paní

Sexbomba

Dva muži, jeden z nich je Šéfem Ďábelské Sekty

Národní fotbalové mužstvo „Obři“ v pozadí

Evropský Turista Hledá Ženu (A)

(Cizí akcent není zapotřebí)

Scéna I

Dole

- George:** Budte vítán na palubě, pane!
- Hullully:** Děkuji.
- George:** Odkud jste?
- Hullully:** Z Evropy.
- George:** Přijel jste z Evropy autobusem?
- Hullully:** Ano. V New Yorku jsem musel přestoupit na Greyhounda.
- George:** Jak se prosím jmenujete?
- Hullully:** Hoockoockooockoo Hullully.
- George:** Zajímavé jméno. Byl váš otec kukačka?
- Hullully:** Ne, nebyl. Byl kominíkem.
- George:** Dobře. Mohl byste prosím hláskovat své jméno?
- Hullully:** Proč ne. Musím se nejdříve zhluboka nadechnout.
- George:** Učiňte tak klidně! Nespěchejte!
- Hullully:** (u H, CK se dívá dolů, u OO nahoru) Ejč, ou ou, sí kej, ou ou, sí kej, ou ou, sí kej ou ou.
- George:** Sténáte nebo vyjete?
- Hullully:** Ovládám obojí.
- George:** Prosím: číslo vašeho pokoje a klíč.
- Hullully:** Děkuji.

Scéna II

Na horní palubě u zábradlí

(Konverzace vedena ve filozofickém postoji)

- Kapitán:** Dobré ráno! Krásný den! Jak si užíváte moře?
- Hullully:** Dobré ráno, pane Kapitáne! Opravdu si jej velmi užívám. Obloha je jasná a nádherně modrá. Moře je také modré. Viditelnost je téměř neomezená.
- Kapitán:** Co znamená modrá barva?
- Hullully:** Věrnost.
- Kapitán:** Jsme na palubě lodě lásky. Nemáte zájem o krásné pohlaví?
- Hullully:** Mám. Potřebujeme červené víno. Červená barva symbolizuje lásku.
- Kapitán:** Proč jste nevzal s sebou vaši ženu?
- Hullully:** Pane Kapitáne! Já jsem sňatkový podvodník. Kdybych vzal všech 800 žen na palubu této lodě, potopila by se, a tak rychle, že byste nebyl schopen obléci si záchrannou vestu. Ani byste si nevzpomněl, jak se plave.
- Kapitán:** Já vám věřím, pane, protože jsem už ztroskotal pouze s jednou ženou.
- Hullully:** Jak se to stalo?
- Kapitán:** Jednoduše – pro změnu mimomanželské dobrodružství.
- Hullully:** Není divu. Námořníci jsou opravdovými mistry v nevěře a volné lásce k ženám.
- Kapitán:** Mýlíte se, pane. Já jsem byl vždy svatý.
- Hullully:** Pane Kapitáne, je vás mně líto. Váš osud je osudem muže. Musím nad vámi zaplakat.
- Kapitán:** Děkuji, pane Hooockooockoo Hullully. Potlačte své slzy statečně jako muž!

- Hullully:** Ano, potlačím.
- Kapitán:** Rány se zhojí a zanechají pouze jizvy. Já mám sám na všem vinu. Nikdy jsem své ženě nevěnoval dosti pozornosti.
- Hullully:** Žena potřebuje pozornost muže, jinak zemře jako odložené dítě.
- Kapitán:** Nějaký vlk ji vždy zachrání.
- Hullully:** Svět je křehký, pane Kapitéane.
- Kapitán:** Ano, je, ale my lidé jej děláme ještě nestabilnějším.
- Hullully:** Nejste osamělý?
- Kapitán:** Ne, nejsem. Mám svoji posádku a pasažéry. A co vy?
- Hullully:** Musím přiznat, že jsem. Proto jsem tady. Hledám ženu.
- Kapitán:** Hodně štěstí!
- Hullully:** Ostatně, pane Kapitéane. Kde je vaše žena nyní?
- Kapitán:** Nevím. Odešla s kouzelníkem.

Scéna III

V baru

- Hullully:** *(Zahlédne děvče v baru, které je samo. Polkne, učeše si vlasy a jde k baru.)* Joe, skleničku červeného vína, prosím!
- Joe:** Prosím, zde!
- Hullully:** Děkuji, Joe. Jste dobrý hoch.
- Joe:** Děkuji.
- Hullully:** Madam, připila byste si na mé zdraví? Mám housera.
- Linda:** Potřebujete ženu. Ta vás vyléčí.
- Hullully:** Mám vás. Na zdraví!
- Linda:** Bláto ve vašem oku!

- Hullully:** Odstraním ho okamžitě svým kapesníkem.
- Linda:** Vy jste zajímavý chlapík. Řekl jste: Já mám vás. Jak můžete vůbec říct něco takového? Kdy se představíte?
- Hullully:** Okamžitě. Mateřské znaménko na špičce vašeho nosu mne zmátlo. Nebo je to kousek marmelády?
- Linda:** Představte se konečně!
- Hullully:** Jmenuji se Hooockooockoo Hullully. A jak se jmenujete vy?
- Linda:** Odkud jste?
- Hullully:** Z Evropy.
- Linda:** Ale vaše jméno není evropské, že jo? Zní tak cize.
- Hullully:** Ne, je africké.
- Linda:** Jak je to možné?
- Hullully:** To je dlouhé povídání.
- Linda:** Vyprávějte!
- Hullully:** Takže, jednou jsem šel tančit. Sotva jsem vstoupil do tanečního sálu, když kapela začala hrát. Bez chvilky váhání jsem se připojil k tanečnickům. Na tanečním parketu byla obrovská paní, která měla botky na vysokém podpatku. Dominovala na příslušné ploše, což se dalo odvodit od náležitého odstupu udržovaného všemi tanečníky. Ale já starý blbec jsem se nevědomky přiblížil k jejímu nebezpečnému zadku.
- Linda:** Proč? Koplá vás?
- Hullully:** Ne, nekopla. – Zatímco její partner prováděl elegantní figuru, ona couvla levou nohou a skočila mi nelítostně na můj pravý palec.
- Linda:** *(vykřikne)* Au!
- Hullully:** Ovšem!

- Linda:** Co jste udělal?
- Hullully:** Nejdříve jsem málem omdlel. Pak jsem nabral odvahu, uchopil mou bolavou nohu oběma rukama a opustil taneční plochu a moji holku směrem k východu, přitom jsem jódloval a skákal na mé levé noze. Následky této události byly devastující.
- Linda:** Proč?
- Hullully:** Nuže, kdykoliv jsem spatřil nějakou paní s vysokými podpatky, vlasy se mi postavily, takže jsem vypadal jako ježek.
- Linda:** Jak jste se zbavil této reakce?
- Hullully:** Jednoduše. Můj psychiatr navrhl dvě metody terapie. Mohl jsem si zvolit mezi homeopatickou a alopatickou léčbou.
- Linda:** Mohl byste to přesně vyložit?
- Hullully:** Rád. – Nejdříve jsem měl tu paní najít a požádat ji, aby my ještě jednou skočila na můj palec, což byla homeopatická terapie. Tu možnost jsem odmítl.
- Linda:** To je ale škoda!
- Hullully:** Proto mi můj šikovný psychiatr navrhl, abych se zúčastnil lovu lvů, jinými slovy se postavil čelem lvu ve volné přírodě, což mělo ve mně vyvolat vrchol odvahy a což měla být alopatická terapie. Tu jsem přijal.
- Linda:** Vy jste odvážný muž. Obávám se, že se do vás zamiluji.
- Hullully:** Nespěchejte! Poslouchejte nejdříve a slyšte výsledek!
- Linda:** Pokračujte!
- Hullully:** Dobře, najal jsem jednoho domorodce a vyrazil do pouště. Náhle jsme narazili na spícího lva, který se probudil, postavil se na přední nohy a zívnu. Když jsem zahlédl jeho otevřenou tlamu, omdlel jsem. Když jsem se zase probral, můj průvodce byl na jiném světě, jenom jeho boty zbyly.
- Linda:** Pro pána krále!

- Hullully:** Máte pravdu. – Zjistil jsem, že jsem si nemohl vzpomenout na mé jméno, na jeho ale ano. Jmenoval se totiž Hooockooockoo Hullully.
- Linda:** Měl jste štěstí.
- Hullully:** Ano, měl. Jinak bych byl v tomto světě úplně ztracený.
- Linda:** Vidím, že se cítíte osamělý. Mohl byste se někdy stavit v mé kajutě?
- Hullully:** Ó, stavím, při první příležitosti. – Ostatně, jak se jmenujete?
- Linda:** Linda. – Linda znamená španělsky „hezká“, ale můj otec mi říká Lilie. Bydlíme v údolí.
- Hullully:** Ó, já miluji Lilie z údolí, miluji konvalinky.

Scéna IV

Ve výtahu

- Hullully:** Uvázli jsme.
- Sexbomba:** To nevádí.
- Hullully:** Musíme se odsud co nejdříve dostat. Mám žízeň. Zemřu jako v poušti.
- Sexbomba:** Stiskněte ještě jednou knoffik!
- Hullully:** Stiskl jsem je všechny.
- Sexbomba:** Nestiskl.
- Hullully:** Stiskl. Můžeme zde zůstat navždy.
- Sexbomba:** Pomilujme se!
- Hullully:** Cože?
- Sexbomba:** To je rozumná zábava.
- Hullully:** Nestrašte mne! Nemohu vzít nohy na ramena.

Scéna V

Venku, před výtahem

- George:** Jak vám mohu pomoci, madam?
- Linda:** Jste specialista na výtahy?
- George:** Nejsem. Co je s ním?
- Linda:** Dveře se neotvírají.
- George:** Zkuste na ně zaklepat!
- Linda:** Kolikrát?
- George:** Až se otevřou. – Doktore, pojdte sem! Výtah je nemocný. Prokažte své lékařské umění!
- Lékař:** Kopněte do dveří!
- George:** Nemohu.
- Lékař:** Proč ne?
- George:** Jsem bosý.
- Uprchlík:** *(připojí se k nim)* Co tu děláte? Máte stranickou schůzi?
- Kapitán:** Ano, máme, ale doposud jsem se neodvážil ujmout slova.
- Joe:** Pane Kapitáne, computer hledá závadu.
- Uprchlík:** Nenamáhejte pana Komputera! On velmi těžce pracuje. Dopřejte mu trochu odpočinku v posteli! – Kopli jste do dveří?
- George:** Ještě ne.
- Všichni:** Učiníme tak okamžitě.
- Uprchlík:** Počkejte! – Dveře! Vy zarputilý Satane, nařizují vám, abyste se otevřely ve jménu Marxe, Lenina a Stalina! – Teď kopněte!
- Lékař:** *(kopne a dveře se otevřou)* Páni!
- George:** Kdo jsou tito lidé, že dokonce Satan je poslouchá?

Uprchlík: Naši Svatí. Naše Trojice. Cokoliv děláme, děláme v jejich jménu. Takže si můžete představit to požehnání. Kdybychom si nekoupili od vás pšenici, zemřeli bychom hlady. Země, v níž se Vláda modlí se svým národem, sklízí požehnání a slaví Díkůvzdání.

Scéna VI

V kajutě Lindy

Linda: To víno bylo výborné. Teď se osprchuji. Počkej na mne!

Hullully: OK, a já si mezitím sundám kalhoty.

Linda: Tak zatím platím, můj drahý číšníku.

Hullully: Děkuji. *(sundá si kalhoty)*

George: *(vstoupí)* Pane, co tu děláte sám?

Hullully: Nevím.

George: Chtěl bych vás pozvat ke stolu Kapitána. Budeme slavit večeri Díkůvzdání. Následoval byste mne?

Hullully: Bez okolků a cirátů. Musím si jenom vzít sako, klobouk a rukavice. Nemohu jít takhle. *(zapomene si obléci kalhoty)*

Scéna VII

Dole

Kapitán: *(přiblíží se ke stolu, na němž je: obrovský krocán, mnoho různých druhů jídel, několik láhví vína a dvě váze růží. Stojí před stolem hledíc na stůl a čte ve svém zápisníku:)* Pane, děkujeme ti za tvou štědrost, děkujeme ti také za to, že jsi učinil ty stoly tak pevné, že se nezhroutí pod vahou tvých darů. *(Kapitán Obrů se k němu přiblíží a zůstane stát za jeho zády.)* Jedna polovina by toho, Pane, úplně stačila.

- Obr:** Já si to nemyslím.
- Kapitán:** Nuže, ty jsi třeba jiného názoru.
- Obr:** Máš pravdu.
- Kapitán:** *(pokračuje)* Pane, určitě si vzpomínáš, kolik jsem toho snědl minulý rok.
- Obr:** Ano, vzpomínám.
- Kapitán:** Není to dobré pro mé zdraví. Chraň mne dnes před tím, abych jedl příliš mnoho!
- Obr:** Nezklamu tě.
- Kapitán:** Děkuji ti, Pane. – Jsem také zodpovědný za zdraví mých pasažérů. Dohlédni na ně, prosím tě!
- Obr:** Pohlídám to také.
- Kapitán:** Děkuji ti, Pane. Nepřehlédni ani linii dam!
- Obr:** Nepřehlédnu.
- Kapitán:** Dej na nás na všechny pozor, kteří se zúčastníme hojnosti tvých báječných darů!
- Obr:** Spolehni se na mně!
- Kapitán:** Děkuji ti, Pane.
- Obr:** Prosím. *(stáhne se do pozadí)*
- Kapitán:** *(zavře svůj zápisník, září štěstím)*

Scéna VIII

U stolu Kapitána

- Kapitán:** Budte vítáni, moji milí hosté! Máme dnes na palubě hodně smíšenou společnost: dva pány z Evropy. Představte se, pánové!

- Uprchlík:** (*vstane*) Dámy a pánové, jmenuji se Patrik. Narodil jsem se před mnoha lety v malé vesnici v Rusku. Nevzpomínám si už na přesné datum. - Pak, když mi nos uschnul, chodil jsem téměř každý den za školu. Po šťastném dětství jsem se vyučil zahradníkem a pracoval na státním statku. Za rok jsem se stal hrdinou socialistické práce, poněvadž – podle tisku komunistické strany – jsem otrávil dva miliony housenek, tyto otrávené housenky otrávily dvě stě tisíc ptáků a tito otrávení ptáci otrávilí dvě stě koček – (*zvedne ukazováček, aby zdůraznil svůj velký čin*) - za jeden týden! (*posadí se*)
- Kapitán:** (*směje se*) Děkuji, Pato, děkuji.
- Hullully:** (*stoupne si*) Jmenuji se Hockooockooockoo Hullully.
- Joe:** Nehláskujte to!
- Kapitán:** Pan Hockooockooockoo Hullully je autorita na zvraty osudu v životě, je nevyčerpateľnou fontánou na zápal moudrosti, jedním slovem velký filozof. Řekne nám něco moudrého. Pane Hockooockooockoo Hullully, řekněte nám něco o subjektivní objektivitě!
- Hullully:** Dobrá. Nuže, být, či nebýt, to je ta otázka (*zavře oči*). Nejsem nic, jsem všechno, jsem průhledná koule plná valu, kutálím se skrze halu.
- Kapitán:** (*směje se*) Děkuji, pane Hockooockooockoo Hullully, děkuji mnohokrát, posadte se!
- Hullully:** (*posadí se*)
- Kapitán:** Dámy a Pánové, zapomeňme filozofii a obraťme svou pozornost a své nosy ke krocenu a růžím jako kosi! (*stoupne si*) Pane, náš Bože, neváhej a požehnej nás i tohoto krocana, amen!
- Uprchlík:** Bez pochyby, neváhej, amen!
- Všichni:** Amen.

Scéna IX

U stolu Kapitána

- Uprchlík:** Já miluji kalifornské víno, v němž svítí slunce bez ustání.
- Paní:** Víno je dobré, ale tvrdý alkohol je také dobrý.
- Kapitán:** Dámy a Pánové, poslužte si!
- Uprchlík:** *(v extázi radosti pozorován všemi ostatními hosty)* Ó, krocane, ty líbezná kytice. Pouhý pohled na tebe mě dělá šťastným. Mohl bych zpívat bez konce. – Ne, ne, oděv mi překáží. Musím si sundat sako. *(svleče jej)* A rukávy! Julie, vyhrň mi rukávy! *(Julie je vyhrne)* Výš, výš!
- Lékař:** *(k Georgeovi)* Nikdy bych si nepomyslel, že takový obyčejný tvor dokáže přivést člověka do tak povznesené nálady.
- George:** Obři nás pozorují. *(stiskne moudře rty)* Nelíbí se mi to.
- Lékař:** Mně také ne.
- Uprchlík:** *(pokračuje)* Krocán má prý devět druhů masa. *(blíží se k němu s nožem a vidličkou)* Sním kousek z každého druhu, třeba dva kousky. Budu na tobě pochodovat jako dobyvatel, od krku přes záda až...Doufám, že si nebudu muset utírat ústa za ušima, když skončím.
- Dva Obři:** *(mezitím se k němu přiblížili a čekají za jeho zády)*
- Uprchlík:** *(sotva se dotkl krocana)*
- Dva Obři:** Nebudete muset. *(uchopí jej a odnáší)*
- Hullully:** *(užívá si scény)* Bravo! Bravo! *(dva Obři, kteří stojí za ním, jej uchopí a odnáší)*
- Kapitán:** *(směje se)* Takže já musím začít jíst. *(přiblíží se ke krocanu s nožem a vidličkou – je uchopen dvěma Obry a odnesen)* Kapitán by měl být poslední, kdo opouští potápějící se loď.
- George:** Teď jsem na řadě já. *(dosáhl skoro na krocana nožem a vidličkou – dva Obři jej vezmou pryč – Lékaře postihne stejný*

osud – také všechny ostatní hosty –dámy jsou nesený jenom jedním Obrem – U stolu nebo nablízku není nikdo, když se Joe vrátí s krásným dortem.)

Scéna X

Joe: *(mne si oči, zmatený)* Co se stalo? Mám sen? *(ohmatává se)* Můj nos, moje koleno, moje ucho – ano, jsem to já. *(dívá se pod stůl)* Pod stolem není nikdo. Kde mohou být? Rajtují na nich čarodějnice? Nebo jsme se potopili? Jsme mrtví? Byli sežráni žraloky? – Já si myslím, že jsem mrtvý. Ano, ta bohatá jídla mi zjevují, že jsem v nebi.

Obři: *(se vrací)*

1. Obr: *(vezme Joea do náruče jako baby)* Joe, budeš mne poslouchat a plnit všechny mé rozkazy?

Joe: *(nevidí ho)* Ano, Pane, lituji všech svých hříchů.

1. Obr: *(postaví ho zpátky na nohy)* Ponech si své hřichy a obsluhuj nás jako kamarád!

Joe: Ano, Pane, ale nejezte příliš rychle! Nemohu utíkat. Mám kuří oko. *(utíká pryč)*

Scéna XI

Všichni

Obři: *(posadí se kolem stolu)*

1. Obr: Co si myslíte o tom krocanovi?

2. Obr: Naše velikost.

3. Obr: Pánové, já nejsem spokojený s těmi láhvemi. Nejsou míněny pro naše kolegy „trpaslíky“?

- 1. Obr:** Přestaňme meditovat a začněme slavit Díkůvzdání! Jako národní fotbalové mužstvo jsme k tomu oprávněni.
- Všichni:** Na zdraví! *(skleničky byly naplněny jejich předchůdci)*

Scéna XII

Kapitán s jeho pozvanými hosty uzamčen v místnosti

- Kapitán:** Nikdy nezapomenu na tuto vzpouru Obrů.
- Lékař:** A kdo má na tom vinu?
- George:** Pane Kapitáne, nemodlil jste se příliš mnoho?
- Kapitán:** Nuže, pánové, připouštím, že jsem měl intimní rozhovor s Pánem.
- George:** Kdy?
- Kapitán:** Před večeří.
- Lékař:** I když jsem lékař, jsem v této situaci úplně bezmocný.
- Kapitán:** Co doporučují naši Evropané?
- Hullully:** Trpět trpělivě.
- Uprchlík:** Já bych se mohl na místě oběsit. Taková nádhera! - Všechno ztracené.
- George:** Kdybych se nestyděl, plakal bych jako dítě. To stačí, aby to dohnalo člověka k zoufalství.
- Hullully:** Buďte silný, Georgee! Hlavu vzhůru! *(dámy mlčí v pozadí)*

Scéna XIII

- Joe:** *(klepe na dveře)* Jste zamčeni?
- Kapitán:** Ano, jsme. Můžete prosím odemknout dveře?
- Joe:** Naštěstí, mohu. *(vytáhne z kapsy klíč a otevře dveře)*

- Kapitán:** Buďte vítán mezi námi!
- Joe:** Podařilo se mi zachránit pár kousků chleba s máslem a džbáněk heřmánkového čaje. Poslužte si prosím!
- Všichni:** *(včetně všech dam si berou kousek chleba – nezbyl žádný pro uprchlíka – velmi zesmutněl – jedna paní si toho povšimne)*
- Paní:** Ó, rozdělme si moji porci. *(dá mu polovinu – všichni ostatní mu dají polovinu ze svého přídělí – uprchlík to posbírá na ták a stáhne se s tím do rohu)*
- Kapitán:** *(kousne do chleba)* Není špatný. Kůrka se zdá být mnohem měkčí než obvykle.
- Paní:** Já ji shledávám tvrdší.
- Všichni:** *(jedí a pijí)*
- Joe:** Mohli bychom se vrátit. Obři se stáhli a zanechali za sebou strašnou spoušť.
- Kapitán:** Nuže, pojďme si prohlédnout oblast pohromy!

Scéna XIV

**Všichni pochodují s Kapitánem v popředí směrem ke stolu.
Kosti a prázdné láhve leží na stole, dokonalý chaos.**

- Julie:** Eliotova „Zpustlá země“.
- Kapitán:** Hurikán „Agáta“.
- Hullully:** Krutá žena.
- George:** Je to kryté pojišťovnou?
- Kapitán:** Potřebujeme odborníka na kosti. Doktore!
- Lékař:** Obávám se, že tu nejsem plně kompetentní.
- Hullully:** Já jsem studoval dva semestry archeologie. Ukažte! *(zvedne kost, prohlédne ji velmi pečlivě a prohlásí)* Toto bylo pečené stehno. *(vezme další a prohlédne ji velmi pečlivě)* Tady jsem

se svým rozumem u konce. Je zde někdo další, kdo rozumí archeologii?

Uprchlík: Dejte mi ji! (*čichne k ní*) Toto byl biskup.

Scéna XV

Linda: (*na telefonu*)

Hullully: (*vezme telefon*) Ano.

Linda: Pan Hooockooockoo Hullully?

Hullully: Ano. Kdo jste vy?

Linda: Linda. Pojď sem prosím. Jsem v posteli.

Hullully: V posteli? V posteli? - Budu za chvíličku u tebe. (*utíká a tuká na dveře*)

Linda: Dále!

Hullully: Jsi nemocná?

Linda: Ne, je mi dobře. Pomilujme se!

Hullully: (*vystrašený*) Pomilovat? Pomilovat? Jak? Já jsem neměl nikdy holku. Máš know-how?

Linda: Ano, mám. – Sundej si klobouk!

Hullully: Ano, sundám.

Linda: Teď kravatu a košili!

Hullully: Ano, sundám.

Linda: Teď rukavice a boty!

Hullully: Mohu si nechat ponožky, prosím? Když mám studené nohy, dostanu vždy husí kůži nebo dokonce zimnici.

Linda: Pojď pod deku!

Hullully: Děkuji.

- Linda:** Sundej si spodáry!
- Hullully:** Ou, ou – sí ejč, ou, ou. *(vezme hlavu mezi ramena a stiskne ji, zatímco si sundává spodáry, které upustí na zem)* Teď jsem nahý.
- Linda:** Ano, jsi, jako byl Adam.
- Hullully:** Byla jsi s doktorem Adamem Bakerem v posteli?
- Linda:** Ne, nebyla. – Pojď ke mně!
- Hullully:** Ó, ano, ano. *(vrhne se do její náruče jako malé dítě do náruče své matky)*
- Linda:** Dávej pozor!
- Hullully:** Ano, dám.
- Linda:** Jemně!
- Hullully:** *(mezi jejíma nohama nesmírně vděčným tónem)* Děkuji, děkuji mnoho, mnohokrát.
- Linda:** Rádo se stalo.
- Hullully:** Děkuji, Lindo, děkuji, děkuji mnohokrát.
- Linda:** Jak se cítíš?
- Hullully:** Šťastně.
- Linda:** Opři se na rukou!
- Hullully:** *(vzepře se na pažích)* Takhle? Je to správně?
- Linda:** Ano, je. Teď vypadáš jako zajíc v brázdě. Znáš zajíce?
- Hullully:** *(hledí do bezmezné dálky)* Ano, znám. Viděl jsem jich mnoho.
- Linda:** OK. Teď vstaň a obleč se!
- Hullully:** *(zaražený)* Proč? To nebylo všechno, je-li moje pozice správná.
- Linda:** Ne, nebylo. Zbytek dostaneš po svatbě.

Hullully: *(naříká)* Ó, Bože, Bože, kdo jen za to může! Ještě nikdy jsem tak blízko nebyl, Don Juan by ji jistě zabil. – Oh, dear, dear, I've never been so near.

Scéna XVI

Dole tančice

Uprchlík: Tato pomalá hudba se mi líbí. Melodie je krásná. Mohli bychom si zatančit.

Julie: Mně se líbí také. Pojdme!

Joe: *(přináší nápoje)* Tady prosím, Anno!

Děvče: Já se už nejmenuji Anna. Jmenuji se Magdaléna. Stala jsem se Křesťankou. - Joee!

Joe: Poslouchám, madam.

Linda: Když vy se stanete Křesťanem, můžete se jmenovat Abrahám.

Joe: Já jsem Křesťan, vy Šípková Růženko.

George: Otče, vy dva se k sobě dobře hodíte. Měli byste zůstat spolu.

Kněz: *(v legraci)* Ovšem že zůstaneme. Ona mi bude vařit a já budu kolébat její baby, aby spinkalo.

Děvče: Budu vám dělat čokoládové řezy, Otče.

(Linda s Hullullym na tanečním parketě)

Scéna XVII

Na horní palubě

Hullully: Já miluji úplněk.

Linda: Já také.

Hullully: Ty mě přitahuješ jako magnet.

- Linda:** Myslím, že jsem tě už přitáhla až moc. Stojíš na mých prstech.
Slez! (*štípane ho*)
- Hullully:** Au! Stál jsem něžně.
- Linda:** Co děláš s tvou rukou na mém koleně?
- Hullully:** Držím tvoji sukni.
- Linda:** Proč?
- Hullully:** Vítr by ji mohl zvednout. Chytila bys průvan.

Scéna XVIII

- Kapitán:** Pane Hooockooockooockoo Hullully, jak vidím, dosáhl jste svého cíle.
- Hullully:** Bez pochyby. Nyní se vrátím do Evropy, abych se usadil s touto kořistí v mém zámku.
- Kapitán:** Ve vašem vzdušném zámku?
- Hullully:** Pane Kapité, jste si vědom skutečnosti, že žena je tou nejkrásnější růží na světě?
- Kapitán:** Nejsem, jsem rozvedený.
- Hullully:** Na shledanou, pánové!
- Všichni:** Hodně štěstí, pane!

Ruský Uprchlík Zamilovaný do Julie

(B)

(Přijde na palubu podivně oblečený se staromódním kufrem v levé ruce. Cizí akcent není zapotřebí.)

Scéna I

- Uprchlík:** Je tato loď ten slavný Člun lásky?
- Julie:** Ano, je i není. Je to loď pro fanoušky lásky.
- George:** Odkud pocházíte?
- Uprchlík:** Z Ruska.
- George:** Já vám nevěřím.
- Uprchlík:** Proč ne?
- George:** V Rusku neexistuje svoboda. Nikomu není dovoleno odejít ze země.
- Uprchlík:** To není pravda. Každý může odejít, když zemře.
- George:** Jsi duch?
- Uprchlík:** *(podává ruku)*
- George:** Nedotýkej se mne!
- Uprchlík:** Podejme si ruce!
- George:** Ne! – Co tu děláš? Odpověz mi!
- Uprchlík:** Nic.
- George:** Který strašný hřích tě nechává strašit na tomto místě?
- Uprchlík:** Nesmrtelná vášně mého srdce. Miluji Julie, ale ona to ještě neví.
- George:** Jsi Romeo? Bylo ti dovoleno opustit tvůj hrob, ty Ženichu ze Záhrobí?

Uprchlík: Ne, nebylo. Jsem uprchlík. *(odchází)*

Julie: Co říkal ten pán?

George: Že vás miluje.

Julie: Opravdu? Musím to zjistit sama.

Scéna II

Dole u stolu

Uprchlík: *(sám)*

Julie: *(přiblíží se k jeho stolu)* Smím si přisednout?

Uprchlík: Ovšem že smíte. *(přisune jí židli)*

Julie: Bavíte se dobře?

Uprchlík: Ve společnosti s vámi vždycky.

Julie: Strih vašeho obleku je hodně zvláštní. Odkud pocházíte?

Uprchlík: Z Ruska. Přišel jsem před rokem.

Julie: Včera večer jsem se dívala na mapu. Na světě je tak mnoho malých zemí. Jako ruský občan jste dobře informován. Řekněte mi, žijí v nich lidé jako my, nebo tam žijí trpaslíci?

Uprchlík: V některých žijí lidé jako my, v některých z nich žijí trpaslíci.

Julie: Neleží Polsko blízko Ruska?

Uprchlík: Nebezpečně blízko.

Julie: A Československo?

Uprchlík: Nebezpečně blízko.

Julie: A co Maďarsko?

Uprchlík: Nebezpečně blízko.

Julie: Ostatně, jak se jmenujete?

Uprchlík: Patrik.

- Julie:** Jste Ir?
- Uprchlík:** Ještě ne.
- Julie:** *(podává mu ruku)* Jmenuji se Julie.
- Uprchlík:** Já vím. Jsem do vás už dlouho zamilovaný. Proto tu jsem.
- Julie:** Ó, opravdu? Nevěděla jsem o tom.
- Uprchlík:** Ale já ano.

Scéna III

- Kapitán:** *(přijde ke stolu)* Dobré odpoledne!
- Julie:** Pane Kapitáne, smím vám představit mého nového přítele?
- Kapitán:** Zajisté.
- Julie:** Můj přítel Patrik. Je z Ruska. *(rozvine se politická konverzace)*
- Kapitán:** Ó, opravdu? *(obrátil se k Patrikovi)* – Pak mi můžete něco říct o vaší zemi, která je našim velkým rivalem.
- Uprchlík:** Já vím. Soupeření mezi Sovětským svazem a Spojenými státy existuje ve všech oblastech.
- Kapitán:** Vskutku, ano. – Sovětský svaz vždy nějak dokáže držet krok s Amerikou.
- Uprchlík:** Ano, neměli bychom přehlédnout skutečnost, že Sovětský svaz v jedné oblasti dokonce překonal Spojené státy.
- Kapitán:** Opravdu?
- Uprchlík:** Ano, Rusy mají největšího trpaslíka – dva metry deset.
- Julie:** *(ohromená)* Páni! Naš největší trpaslík je třikrát menší.
- Uprchlík:** Mimoto, Sovětský svaz má nejrychlejší hodiny – desetkrát rychlejší než Amerika.
- Julie:** Páni! Naše hodiny jsou desetkrát pomalejší. – Pane Kapitáne, měl byste si je koupit.

Kapitán: Já raději zůstanu u našich starých hodin. Nemohl bych s tím ruským zázrakem navigovat. *(zasalutuje a odchází)*

Scéna IV

Na schodišti

Lékař: Julie, objevil jsem pro vás novou lásku.

Julie: Kde jste ji objevil?

Lékař: V mém srdci. – My jsme kolegové. Proč bychom se neměli milovat?

Julie: Je příliš pozdě.

Lékař: Proč?

Julie: Právě jsem se zamilovala do jednoho pasažéra.

Lékař: Kdy se to stalo?

Julie: Před půl hodinou.

Scéna V

Dole

Uprchlík: Georgee, potřebuji lékaře.

George: Máme lékaře na palubě lodi. Jmenuje se Adam Baker.

Uprchlík: Je dobrým lékařem?

George: Ano, je.

Uprchlík: Může dělat cokoliv?

George: Ano, může. Cokoliv chcete.

Uprchlík: Musím ho v blízké budoucnosti navštívit.

Joe: Vaše whisky, pane!

Uprchlík: Okamžitě. Whisky je mým nejlepším přítelem, velkým těšitelem.

Scéna VI

V kajutě lékaře

Uprchlík: *(klepe na dveře)*

Lékař: Dále!

Uprchlík: Pane doktore, můžete mi pomoci?

Lékař: Schází vám něco?

Uprchlík: Ano, mám nohy do Ó. Toto je pro mne velká vada.

Lékař: Proč?

Uprchlík: Nuže, měl jsem mnoho milenek, ale jakmile jsem si sundal kalhoty, vřdycky jsem je ztratil. Potřebuji kosmetickou operaci, abych mohl dělat další pokroky s Julie. Jsem do ní strašně zamilovaný. Ale doposud jsem se neodvážil sundat si kalhoty. – Mohl byste mi zlomit nohy a trochu je narovnat, prosím, pane doktore?

Lékař: Já nejsem dost silný, abych to udělal. Já jenom těším pacienty, když onemocní. Vy potřebujete muže, který pracuje s kostmi.

Uprchlík: Ó, rozumím. Myslíte hrobaře?

Lékař: Ne. Myslím ortopeda.

Uprchlík: Dejte mi alespoň nějakou radu pro stav nouze!

Lékař: Nesundávejte si kalhoty za přítomnosti Julie!

Uprchlík: Možná že bych mohl, protože se dívá jenom do mých očí.

Lékař: Ale její oči mohou lehce putovat a pak byste ji ztratil navždy.

Uprchlík: Děkuji vám mnohokrát za vaši radu, pane doktore.

Lékař: Není zač. Rádo se stalo.

Uprchlík: Na brzkou shledanou!

Lékař: Dobrá. (před zrcadlem sám pro sebe) Tak, nyní mám proti mému rivalu efektivní zbraň. Mohu to říct Julie a ona bude moje. – Ne, neudělám to, protože mám sám znetvoření. (podívá se do úst) Snížení levé mandle.

Scéna VII

V kajutě uprchlíka

Uprchlík: (*zpívá*) Miluj mě něžně, miluj mě sladce, nikdy mne neopustí...

Julie: (*sama venku, klepe na dveře*)

Uprchlík: Kdo je tam?

Julie: Návštěva.

Uprchlík: Děkuji. Okamžitě si obléknu kalhoty.

Julie: Nemusíš.

Uprchlík: Proč ne?

Julie: To jsem já, Julie.

Uprchlík: Počkej prosím chvíli! (*potichu*) Musím si schovat nejdřív nohy. (*oblékne si kalhoty, zapomene si ale zatáhnout zip, roh košile čouhá*)

Julie: Přišla jsem navštívit silné pohlaví.

Uprchlík: Které vždy zeslábne za přítomnosti slabého pohlaví.

Julie: Mohl bys přijít do mé kajuty?

Uprchlík: Kdy?

Julie: Teď. Chci ti něco ukázat.

Uprchlík: OK. Vezmu dvě láhve vína, jednu do každé ruky. (*už je drží*)

Julie: Počkej chvíli! Musím ti zastrčit rožek od košile zpátky do kalhot, než vyjdeme na chodbu.

- Uprchlík:** Můžeme to udělat v tvé kajutě. To není důležité. Je to jenom maličkost. Nestojí to za řeč.
- Julie:** Já s tebou nesouhlasím. Já si myslím, že je to velmi důležitá věc.

Scéna VIII

V kabině Julie

- Uprchlík:** Co jsi mně chtěla ukázat? Něco, co by potěšilo muže?
- Julie:** Musíme nejdříve upravit rožek od košile.
- Uprchlík:** To nespěchá. Jsem velmi zvědavý. No tak, Julie, ukaž mi to!
- Julie:** Podívej se na strop! Vidíš tu pavučinu v levém rohu?
- Uprchlík:** Ano, vidím. Znamená to, že máš v kajutě mouchy?
- Julie:** Jsou mouchy i v tvé?
- Uprchlík:** Ovšem že jsou. V každé kajutě jsou mouchy.
- Julie:** Jak to víš?
- Uprchlík:** Mám důkaz. Přistávají mi každé ráno na nose, zatímco jsem ještě v posteli v polospánku. Sevru pěst, ale ony odletí, než udeřím.
- Julie:** Máš štěstí.
- Uprchlík:** Děláš si legraci.
- Julie:** Třeba. Doposud jsi to objektivně neprokázal.
- Uprchlík:** Nuže, když ty máš mouchy v kajutě, tak má každý, protože jsme všichni na stejné lodi.
- Julie:** Na stejné lodi lásky.
- Uprchlík:** Julie, já tě miluji, miluji tě nadevše. Mohl bych pro tebe dělat dokonce přemety jako hvězdy. Podívej! (provedl) – Udělala bys totéž pro mne, Julie, prosím?

- Julie:** *(sklopí oči a pohladí přední část své zástěry oběma rukama)*
Ano, udělala, ale ne nyní.
- Uprchlík:** *(přiblíží se k ní)* Julie, já tě miluji.
- Julie:** *(usmívá se)* V nouzi poznáš přítele. Ale já potřebuji důkaz tvé lásky.
- Uprchlík:** Co například. Kotrmelec?
- Julie:** Jenom maličkost.
- Uprchlík:** Identifikuj tu maličkost a splní se to za chvíli!
- Julie:** Sundej si kalhoty!
- Uprchlík:** *(zakroučí očima a omdlí)*
- Lékař:** *(vstoupí)* Co se stalo?
- Julie:** Omdlel.
- Lékař:** Musíme ho svléknout.

Scéna IX

Na horní palubě Svítí měsíc.

- Uprchlík:** Julie, já tě miluji. Vdáš se za mne?
- Julie:** Ano, vdám, i přes tvé nohy.
- Uprchlík:** Jak to víš?
- Julie:** Doktor Baker mi to řekl.
- Uprchlík:** Doktor Baker je zrádce.
- Julie:** Ne, není. Je tvým sokem.
- Uprchlík:** Mým sokem? Já jsem to nevěděl. To je katastrofa!
- Julie:** Co?

- Uprchlík:** Nic. – Byl jsem velmi smutný, když ses měla vdávat v Australii.
- Julie:** Nuže, byl to nešťastný zvrát osudu. Ale nyní mám tebe.
- Uprchlík:** A já mám tebe a jsem velmi šťastný. Jsi šťastná, Julie? Já chci, abys byla šťastná.
- Julie:** Ano, jsem s tebou velmi šťastná. Počítám se šťastným koncem.
- Uprchlík:** Děkuji, já také. – Není tato noc romantická?
- Julie:** Máš pravdu. Je velmi romantická. – Ó, ten příjemný chlad večera.
- Uprchlík:** A ten větřík, který si hraje ve tvých vlasech.
- Julie:** Ten něžný šumot moře!
- Uprchlík:** Měsíc je v úplňku, obloha plná hvězdiček, má hrud' je naplněna všemi city nesmrtelné lásky. Vyměňme si polibky! - *(líbají se)* Ó, já si vzpomínám na takové noci ve staré zemi. Lehával jsem s Ellenou na mýtině na kupce sena.
- Julie:** *(zesmutní)* Muselo to být krásné.
- Uprchlík:** Jistě že bylo! – Vzal jsem Ellenu do rukou, přitáhl ji k mým prsům, přitlačil ji k pravé líci, stiskl spoušť a zabil světlušku.
- Julie:** Proč?
- Uprchlík:** Považoval jsem ji za jednookého tygra.
- Julie:** Ó, dovedu si představit s medvědem se na parketu nosit, nikdy bych se ale neodvážila požádat tygra: „Smím prosit?“ – Kdo byl Allen.
- Uprchlík:** Ona byla moje puška, a já jsem byl pytlák.
- Julie:** *(Vzdechne úlevou)* Ze srdce mi bylo odňato břemeno.
- Uprchlík:** Kým?
- Julie:** Tebou.

- Uprchlík:** *(v extázi)* Ó, Julie, Julie, Julie! Já miluji ideály. Jako Don Quijote bychom měli statečně bojovat proti zlu a vždy se snažit činit dobro jako pravé děti Boží. Nejlepší věc pro nás by byla zemřít v tomto okamžiku. Již vidím naše šťastné duše letět do Nebe. Ó Romeo a Julie, ty šťastný milenecký páru!
- Julie:** Jsi unavený. Jdi do postele a líbej moji šťastnou duši! Dobrou noc!
- Uprchlík:** *(procitne z extáze)* Jenom tvoji šťastnou duši? Žádné tělo? Nic?
- Julie:** *(Julie odchází)*
- Uprchlík:** *(u sebe, přitom se škrabe na uchu)* Do postele? Do postele? Sám?
(následuje rychle Julie)

Scéna X

Dole na palubě

- George:** Doktore, mám pro vás dobrou zprávu.
- Lékař:** Poslouchám napjatě.
- George:** Ten ruský chlapík je sňatkový podvodník.
- Lékař:** Jak to víte?
- George:** Nuže, měl jsem zkontrolovat hasičský přístroj v jeho kajutě a zahlédl jsem na stole dva dopisy od jedné ženy z Washingtonu D.C.
- Lékař:** Máte pravdu. On mi sám říkal o jeho milenkách.
- George:** Musíme v každém případě zmařit jeho sňatek s Julie. Je to naše svatá povinnost.
- Lékař:** Budu vás v každém případě podporovat. Informujme Joea!
- George:** Joe, ten ruský chlapík je sňatkový podvodník.

- Joe:** Opravdu? Kde je Julie?
- George:** Je zavřená ve svém pokoji, přitom pláče a počítá slzy.
- Joe:** Máme Apríla?
- George:** Legrace stranou! Situace je vážná.
- Lékař:** Měli bychom varovat všechny pasažérky.
- Joe:** Jak?
- George:** Mohu rozdat letáčky.
- Joe:** Neměli bychom nejdříve mluvit s Kapitánem?
- Lékař:** Právě přichází.
- George:** Pane Kapitáne, máme na palubě sňatkového podvodníka. Jeden z členů naší posádky je v akutním nebezpečí.
- Kapitán:** Kdo je ten zloduch? Paťo?
- George:** Musíme jednat okamžitě -
- Lékař:** - a prošetřit celou záležitost bez odkladu.
- Kapitán:** OK. Jeho kajuta není na konci světa, a je nemožné uniknout v těchto zeměpisných šířkách.
- George:** Julie musí jít s námi.
- Joe:** Já vezmu láhev vína pro případ, že bychom se mýlili.

Scéna XI

V kajutě uprchlíka

- Kapitán:** Pane, promiňte nám prosím narušení vašeho soukromí!
- Uprchlík:** Vaše návštěva je mou velkou ctí.
- George:** Není.
- Uprchlík:** Je.
- George:** Není.

- Uprchlík:** Je.
- George:** Není.
- Julie:** Přestaňte!
- Kapitán:** Musíme prošetřit závažnou záležitost spojenou s vaší osobou.
- Lékař:** Myslíme to vážně.
- Uprchlík:** Opravdu?
- Julie:** Ano, opravdu.
- Kapitán:** Doufám, že rozumíte, pane. Musíme chránit našeho člena posádky Julie.
- George:** Její city.
- Uprchlík:** Předě mnou? To je zbytečné. Já ji miluji.
- Lékař:** Vy máte jinou ženu v Americe mimo Julie.
- George:** Ano, ano, jste sňatkový podvodník.
- Kapitán:** Ukažte nám ten dopis, který leží na stole, pane!
- Uprchlík:** Teď rozumím. Musím vám říct, jak hroznou věc jsem způsobil v Americe minulý rok a kolik jsem za to musel trpět. Vysvětlí to všechno. – Můžete mne doprovázet něžným vzlykáním.
- Všichni:** Budeme.
- Uprchlík:** U večere Díkůvzdání, když jsem viděl krocana ležet bezmocně na zádech na stole, jsem si uvědomil, že už nebude nikdy opět hdrovat, ale že bude brzy námi spolknut. Mé svědomí bylo hluboce pohnuto.
- Všichni:** *(vzdechnou)* Nebezpečné svědomí.
- Uprchlík:** Poté co deseti kilový krocán zmizel, lehl jsem si pod stůl a začal psát dopis mé přítelkyni paní Hopkinsové, která žije ve Washingtonu D.C. a jejíž manžel je generálem. – Mám zde kopii. Pane Kapitáne, přečetl byste nám to prosím všem?

Kapitán: Dejte mi to! (*čte slavnostně*) Vážená paní Hopkinsová: Večeře Děkuvzdání je za námi. Musím stále myslet na pohromu, která postihla krocany. Miliony jich musely zemřít za stejnou věc. – Ptáte se, kde jsou viníci? – Podívejte se do zrcadla jako já a jednoho najdete. Samozřejmě nikdo nepřizná svou vinu. Někteří z nás se mohou pokusit vymanit se ze zodpovědnosti za život jediného krocana tím, že poukáží na to, že snědli jenom křídlo, které mohlo být odseknuto, aniž by musel být zabít pták. Ti, kteří zápasili s jeho krkem nebo žaludkem, mlčí. Rád bych věděl, kolik lidí by se přidalo k demonstraci požadující: „Přestaňte zabíjet nevinné krocany!“ – Zaujal už nově zvolený předseda Společnosti ochrany zvířat stanovisko k tomuto závažnému problému, jemuž Amerika čelí rok co rok? – Vážená paní Hopkinsová, je mi líto, že jsem se musel zastat těch ubohých tvorů, protože jsem ve Spojených státech nepotkal jedinou osobu, která by se jich zastala. Se srdečným pozdravem Já.

Kapitán: Nuže, polévá mě pot.

Všichni: (*povzdechnou*)

Julie: Pánové, mám dojem, že jste hodně zbledli. Nebo mne moje oči zarudlé slzami klamou?

Uprchlík: Ať je tomu jakkoliv. Paní Hopkinsová odpovídá: Julie, čti prosím!

Julie: (*čte*) Vážený příteli: obdivuji Vaši odvahu. Dotkl jste se přímo srdce naší národní bezpečnosti. Můj manžel uvedl okamžitě třetí divizi do pohotovosti. Ale to není všechno. Ministerstvo obrany právě svolalo Krizový výbor k naléhavé poradě a vláda nezavřela po tři noci ani oka.

Joe: A co prezident Reagan?

Julie: (*podívá se do dopisu, zvedne oči a řekne smutným hlasem*) Měl prudké bolesti hlavy. (*čte dál*) Paní Hopkinsová pokračuje: Pamatujte si, drahý příteli, my se budeme bránit.

- Kapitán:** Nevěděli jsme nic o tomto strašném nebezpečí.
- Joe:** Byli jsme určitě v zahraničí, buď v Acapulcu, nebo v Austrálii.
- Uprchlík:** Ne, byli jste ve své zemi, ale celá záležitost byla utajena před veřejností, aby nebyl nikdo vyděšen.
- Lékař:** Bylo to psychologicky rozumné.
- Uprchlík:** Ke konci svého dopisu mne paní Hopkinsová nazývá podvratným živlem a Světová liga labužníků mne obvinila, že jsem nepřítelem krocanů. Já nejsem nepřítelem krocanů, naopak, jsem ve vynikající náladě, kdykoliv vidím krocana na pekáči. – Musím přestat mluvit, protože se mi sbíhají sliny. Mohl bych začít prskat jako kočka.
- Kapitán:** *(směje se)* OK. Paťo. OK. Omlouváme se. Bylo to prázdné podezření.
- Uprchlík:** Julie!
- Julie:** Ano, pane.
- Uprchlík:** Miluji tě.
- Julie:** Děkuji, pane.
- Uprchlík:** Joee!
- Joe:** Ano, pane.
- Uprchlík:** Máte za zády láhev vína. Cítím jej.
- Joe:** Máte pravdu.
- Uprchlík:** Pane Kapitáne!
- Kapitán:** Ano, Paťo.
- Uprchlík:** Já mám také láhev. Tady prosím! Nalijte to do skleniček! – Zapomeňme na všechno a buďme bratry v Kristu!
- Všichni:** OK. Paťo. Slibte nám, že se už nikdy více nezastanete krocanů!

- Uprchlík:** Nikdy! Slibuji. – Dovolte mi, abych objal Georgea, než si připijeme na smíření. *(přiblíží se k Georgeu, který ustoupí)*
- George:** Obejměte doktora! *(ukáže na něj)*
- Uprchlík:** *(přiblíží se k doktorovi)*
- Lékař:** Ne, obejměte Joea!
- Joe:** Ne, děkuji, jenom děvčetem. Obejměte Kapitána!
- Uprchlík:** *(přiblíží se ke Kapitánovi)*
- Kapitán:** Děkuji. Už jsem byl dnes objat. Nejsm náročný. Přípitek postačí.
- Uprchlík:** *(rozhlíží se kolem)* Kdo zbývá? *(křičí)* Julie!!! *(obejmou se)*

Scéna XII

Dole (v přístavu)

- Uprchlík:** Na shledanou, miláčku!
- Julie:** Na shledanou, můj drahý Paťo! *(políbí se)*
- Uprchlík:** Na shledanou, Julie!
- Lékař:** Kdy bude svatba?
- Julie:** Brzy.
- George:** My tě ztratíme, Julie.
- Lékař:** Jsme velmi smutní.
- Uprchlík:** Nebuďte! - Podle proroctví jedné staré cikánky budu 24 hodin před svatbou prohlášen za ztraceného.
- George:** Přijďte někdy zase!
- Uprchlík:** Ano, přijdu, ale nejdříve musím vydělat nějaké peníze. *(odchází, jeho omšelý kufr se otevře a vypadne medvídek, kuličky na hraní a dětské počítadlo – upustí kufr a odejde, aniž by se ohlédl)*

Katolický Kněz na Tajné Misi (C)

Scéna I

- George:** Buďte vítán na palubě, pane!
- Kněz:** Kajuta číslo 13.
- George:** Číslo 13? Nejste pověřivý?
- Kněz:** Vůbec ne.
- George:** Důvod vaší cesty, pane?
- Kněz:** Jsem katolický kněz. Měl jsem sen o hadovi s několika hlavami.
- Lékař:** Toto znamená: Svede krásnou dívku.
- Kněz:** Ale já jsem tohoto hada zabil, což znamená vítězství. Zvláštní hnací síla mě přinutila k tomu, abych se zúčastnil této výletní plavby. Moje mise je tajná. *(vloží pytlík do rukou Georgee)* Nedělní sbírka!
- George:** Ale, pane...
- Kněz:** Ani muk!
- George:** *(podívá se na to)* Peníze!
- Děvče:** *(podívá se na odcházejícího Otce, vezme si z ruky Georgee klíč, oči stále upřeny na Otce, prohlásí:)* Musím ho chytit. *(rychle jej následuje)*

Scéna II

V kajutě Georgea

George: *(vstoupí do své kajuty s penězi za mlčenlivost)* Nyní zhodnotím své bohatství. *(vyprázdní pytlík na stůl)* Páni! Kdy přestaly existovat papírové peníze? Toto je návrat do středověku. Tato nedělní sbírka nemá naprosto žádný smysl pro inflaci. Musím mluvit s mým mecenášem.

Scéna III

V kajutě Otce

George: *(klepe na dveře)*

Kněz: Dále!

George: Otče, nejsem ochotný ty peníze spočítat.

Kněz: Proč ne?

George: Nechci oslepnout.

Kněz: Je to jediný argument?

George: Ne, není. Mimoto nenávidím drobné.

Kněz: OK: Jenom mlčte! To postačí.

George: Páni! Málem bych býval zapomněl.

Kněz: Copak?

George: Ve vaší sbírce byla polovina bankovky jednoho dolaru.

Kněz: Vraťte mi ji! Druhá polovina třeba dorazí příští neděli.

Scéna IV

V kajutě Otce

Děvče: *(vstoupí do jeho kajuty)* Pane, mohl byste mi prosím pomoci?

- Kněz:** Ovšem, co potřebujete?
- Děvče:** Nemohu zavřít zip. Je na zádech a rukama tak daleko nedosáhnu.
- Kněz:** Proč jste přišla sem?
- Děvče:** Bydlím v kajutě číslo 12, takže jsem vaše sousedka.
- Kněz:** Jaká to příznivá a šťastná náhoda! Neříká Bible: „Miluj svého bližního?“
- Děvče:** Ano, vsutku říká. Já budu svého bližního milovat z celého srdce.
- Kněz:** Nelekejte mne!
- Děvče:** Můžeme vzrušit naše srdce.
- Kněz:** Já bych tak učinil jenom s bušícím srdcem.
- Děvče:** Já s klidným srdcem.
- Kněz:** *(zavře jí zip)* Teď jděte zpátky do vaší kajuty!
- Děvče:** OK. Tak zatím nashle! *(odejde)*
- Kněz:** Ne! – *(modlí se)* Otče náš, chléb náš vezdejší dej nám dnes a neuveď nás do pokušení, ale vysvobod' nás ode všeho zlého. – Ale ona není zlo. Ne, v žádném případě. Bylo by rouháním Božím stvoření říci, že ona je zlo. Naopak, je Jeho mistrovským dílem, a tak si zaslouží můj obdiv, avšak s patřičným odstupem.

Scéna V

V kajutě Otce

- Děvče:** *(vstoupí)*
- Kněz:** Proč jste zase přišla?
- Děvče:** Něco mi spadlo do oka. Mohl byste to vyndat?

- Kněz:** Co je to?
- Děvče:** Kousíček piliny.
- Kněz:** Vytáhnu velkou kládu z mého oka, a pak jasně uvidím, abych vytáhl smítko z vašeho oka. V dobách pokušení musí člověk plnit Písmo svaté do písmene.
- Děvče:** Je venku.
- Kněz:** Ukažte mi to!
- Děvče:** Tady. Podívejte se na špičku ukazováčku!
- Kněz:** Nevidím to. Asi potřebuji nové brýle. – Nyní můžete odejít.
- Děvče:** Je to příliš malé. – Mohl byste mi tuto brož připnout pod bradu?
- Kněz:** *(připíná jí brož pod bradou)*
- Děvče:** Jak se ti vede, miláčku?
- Kněz:** Nuže, zdá se mi, že jsem pilot, který krouží nad dvěma pahorky a ztrácí orientaci.
- Děvče:** Děkuji. – Doufám, že brzy přistaneš.
- Kněz:** Teď můžete odejít.
- Děvče:** *(žebří)* Poškrábal byste mne prosím na zádech? Strašně to svědí.
- Kněz:** Poškrábejte se o zárubeň!
- Děvče:** Ano, učiním tak, ale později v mém pokoji. Dejme si skleničku!
- Kněz:** Co byste si dala?
- Děvče:** Whisky.
- Kněz:** Nemám zde žádné alkoholické nápoje, i když musím přiznat, že mám právě pořádnou žízeň.
- Děvče:** Pojdte do mé kajuty! Mám whisky. Můžete tam uhasit svou žízeň.

Kněz: Pojdme ihned! Taková věc se nesmí odkládat.

Scéna VI

V její kajutě

Děvče: Dal byste si další skleničku?- Nevadí vám, když vám naliji?

Kněz: Ne, v žádném případě. Tuhle na druhou nohu. Pomůžte mi to udržet se v rovnováze.

Děvče: Nemusíme sedět u stolu. Můžeme si lehnout. Postel na nás čeká.

Kněz: Můj status mi zakazuje takový výstřelek.

Děvče: Proč? Jste ženatý? Je vaše manželské postavení takové trápení?

Kněz: Nuže, je, a není.

Děvče: Je vaše manželka žárlivá?

Kněz: Ne, není, ale můj pán je žárlivý.

Děvče: Nerozumím tomu, co myslíte. Kdo je váš pán?

Kněz: Bůh. Jsem katolický kněz.

Děvče: Panebože! Přišla jsem na palubu této lodě v úmyslu, že budu mít milostnou aféru s prvním mužem, kterého potkám.

Kněz: Nasetkala jste se se správným mužem, moje drahé děvče.

Děvče: Otče, odpusťte mi! Jsem špatná holka. Byl byste býval mým prvním mužem.

Kněz: Jak vidím, přišla jste na tuto loď ke zpovědi. Boží cesty jsou tajemné. Mohu vám dát rozhřešení. Jste pokřtěná?

Děvče: Ne, nejsem. Nebyla jsem křesťankou, ale od nynějška jsem.

- Kněz:** Člověk potřebuje občas dobrou zpověď. Vzpomínám si na svého kamaráda z dětství, který šel ke zpovědi a přiznal, že umučil 99 much a zabil hejno divokých blech.
- Děvče:** Zlý chlapec!
- Kněz:** Ovšem – zapomněl říct, že jako ministrant vyprázdnil v sakristii láhev mešního vína.
- Děvče:** Dobrý chlapec!
- Kněz:** Nejsem si jist.
- Děvče:** Otče, nemáte rád děvčata?
- Kněz:** Nuže, mám. Jako malý chlapec jsem byl zapojen do mnoha milostných afér.
- Děvče:** Opravdu?
- Kněz:** Ano. Když mi bylo pět, šest a sedm let, tahával jsem malá děvčátka za sukně, a když mi bylo patnáct, tahával jsem dospělá děvčata za copy. Dnes si s nimi jenom třepu rukou.

Scéna VII

Na horní palubě

- Děvče:** Otče, mé srdce je vašim zajatcem. Musíme zůstat přátelé.
- Kněz:** Bylo by to zbytečné. Chcete se vdát, že ano?
- Děvče:** Ano, chci.
- Kněz:** Nemůžete toho cíle nikdy dosáhnout se mnou. Já se nemohu oženit.
- Děvče:** Proč pak?
- Kněz:** Proč? Protože musím zůstat věrný svému povolání a Bohu.
- Děvče:** Lidská láska je krásná. Dává nám pocit bezpečí a štěstí.

- Kněz:** Máte pravdu, ale já jsem s Bohem také v bezpečí a šťastný. Musíme se držet našich zásad, jinak obrátíme celý svět a Boží řád vzhůru nohama.
- Děvče:** My dva bychom nikdy neobrátili Boží řád vzhůru nohama. Jsme příliš slabí.
- Kněz:** Třeba ne, ale bychom jej podkopali. – Ne, moje drahé děvče! Musíme se rozejít, ať se vám tato noc zdá být jakkoliv romantická. Já jsem v této záležitosti zodpovědný Nejvyšší Bytosti, a proto: Sbohem!
- Děvče:** Vy jste krutý. Nerozumíte ženskému srdci.
- Kněz:** Modlete se a Bůh vám dá vhodného přítele. (*odejde*)
- Děvče:** Otče náš, jenž jsi na Nebesích, dej mi v tento den manžela.
- Muž:** (*náhle se objeví*) Volala jste mne? Jsem totiž trochu nedoslýchavý.
- Děvče:** Ano, volala.
- Muž:** Co mi chcete říct?
- Děvče:** Že vás miluji.
- Muž:** Konečně. – Hmatám po milujícím srdci od doby, co jsem přišel na palubu této lodě.
- Děvče:** Já také. Obejměme se!
- Muž:** To je dobrý nápad.
- Děvče:** Ostatně, jak se jmenujete?
- Muž:** Joe, ale moji kamarádi mi říkají jednoduše Jack.
- Děvče:** Jack jako panáček na strunu?

Scéna VIII

V kajutě Otce

Kněz: *(sám pro sebe)* Blížíme se k přístavu. A já se mám stále ještě modlit breviář. Přišel jsem, abych strčil nos do pohlavních radovánek, a čeho jsem dosáhl? Ničeho. Málem jsem sám podlehl této příjemné slabosti.

Další Muž: *(tuká na dveře)*

Kněz: Dále! *(potichu, protože očekává své děvče)* Ty malý čerte!

Další Muž: *(vpadne do jeho kajuty a nadšeně zdraví)* Ať žije Satan a jeho plémě!

Kněz: Co jsi řekl? Ty zatracený blázne?!

Další Muž: Kdo jsi, protivníku?

Kněz: Katolický kněz. A kdo jsi ty, ty zrůdo?

Další Muž: Proboha! Já jsem šéfem Ďábelské sekty. Měl jsem zde v této kajutě potkat našeho nového člena. Jak vidím, peklo zase prohrálo. Čím vám mohu posloužit, pane?

Kněz: Zabij všechny mouchy v této kajutě! *(vezme si kufr a odchází)*

Další Muž: Ano, zabiji.

Scéna IX

Dole

George: Otče, jste se svou prací spokojený?

Kněz: Ano, jsem, ale mohl bych udělat ještě víc. – Pánové!

Všichni: Ano, Otče, posloucháme.

Kněz: Nemohu vás spojit v manželství, protože se nebudete ženit, ale mohl bych vás všechny vyzpovídat.

Kapitán: Nuže.

Lékař: Nuže.
Joe: Nuže, nebylo by to zbytečné.
Julie: Nuže, pánové, kápněte božskou!
Kněz: Nic ve zlém! Sbohem!

Starý Muž hledá svůj Ztracený Svatební Klobouk (D)

Scéna I

Kapitán: Mohu uvěřit svým očím, Johnny? Účastnil ses poslední výletní plavby.

Starý Muž: Kapitáne, musel jsem se vrátit, protože jsem tu posledně zanechal svůj svatební klobouk.

Kapitán: Je klobouk taková cenná věc, že podnikneš výlet z Nové Anglie přes celou zemi?

Starý Muž: Kapitáne, tento klobouk je speciální. Naše kočka v něm spávala. A nyní, když je ztracený, stále mňouká a hledá ho. Moje žena mě sem poslala, abych jej přinesl zpět.

Kapitán: Kde jsi ho zapomněl?

Starý Muž: To je důležitá otázka. My jsme staří přátelé. Nebudu dělat s celou záležitostí okolky. Měl jsem totiž s sebou tajnou milenkou. Zatímco moje žena četla její esoterické knihy, já jsem navštěvoval opuštěná místa v útrokách této lodě s mojí milou a v uchvácení šťastnými city jsem ztratil svůj klobouk.

Kapitán: Musíme prohledat celou loď.

Starý Muž: To není nutné. Musíme jenom vstoupit do místnosti, která byla naší oblíbenou skrýší.

Scéna II

Starý Muž: Kapitéane, cítil jsem se, jako bych byl v sedmém nebi. Byli jsme jako dvě malé rozdováděné děti.

Kapitán: *(vzdychne)* Ó dětství, ty ztracený ráji!

Starý Muž: Ó stáří, ty navracený ráji!

Kapitán: Pokračuj!

Starý Muž: Promiň! – Jsem trochu roztěkaný. Ano, honil jsem ji kolem této židle a chytil ji. Otočila se a vzdala se mi. Její nevinný mladý obličej zjevoval bezpodmínečnou kapitulaci. Její modré oči se zavřely a rty se otevřely.

Kapitán: Ano, ano, ano, pokračuj!

Starý Muž: Její rty se otevřely, aby byly líbány bez konce.

Kapitán: Pokračuj, prosím pokračuj!

Starý Muž: Poté její půvabné tělo kleslo do mé náruče, aby bylo hlazeno. Posadili jsme se na tuto židli, abychom si užívali sladkých plodů tělesné lásky. *(posadí se)*

Kapitán: Nepokračuj!

Starý Muž: Ó, vidím můj klobouk, támhle v rohu. – Panebože! Co se stalo? Nemohu vstát.

Kapitán: Ó Bože můj! Ty trestající spravedlnosti! *(pro sebe)* Posadil se do německého lepidla. – Johnny, Johnny, můj drahý příteli. Už tě nikdy neoddelíme od této židle. To lepidlo je hrozné a věčné. Spojí dva předměty navždy.

Starý Muž: Ty mě děšíš, Kapitéane!

Kapitán: Zajdu pro Georgea.

Scéna III

V chodbě

- Kapitán:** Georgee, strašná nehoda právě otřásla touto lodí.
- George:** Mám spustit poplach?
- Kapitán:** Byl jste včera totálně nešikovný a vylil to německé lepidlo na židli!
- George:** Nuže, já jsem byl šikovný, ale ono mi vyklouzlo z rukou. Měli bychom zamknout dveře, aby si nikdo nemohl sednout na tento strašný lep.
- Kapitán:** Je příliš pozdě. Jeden pasažér je chycený.
- George:** Au!
- Kapitán:** Jděte ho utěšit.

Scéna IV

V místnosti

- George:** Dobré odpoledne, pane! Sedíte pohodlně?
- Starý Muž:** Ty posměváčku! Můžeš si ze mne dělat legraci, protože ti nemohu zlomit žádnou z tvých kostí.
- George:** Ne, ne, pane! Myslím to vážně. Je pro vás strašně důležité, abyste seděl pohodlně, protože nemůžete změnit polohu.
- Starý Muž:** Nikdy?
- George:** Nikdy v životě!
- Starý Muž:** Pokusím se dostat z kalhot.
- George:** To je zbytečné. Zanechal byste kůži.
- Starý Muž:** Prosím vás, poručíku, mohl byste sem poslat kněze? Musím s ním v každém případě mluvit.

George: Je to štěstí v neštěstí. Máme zde tentokrát jednoho, což není pravidlem. Buďte trpěliví!

Scéna V

V místnosti

Kněz: Co pro vás mohu udělat?

Starý Muž: Ó, Otče, Otče, naslouchejte mému ubohému hříšnému srdci!

Kněz: Mluvte!

Starý Muž: Jsem přikován k této zatracené židli, a nikdo mi nemůže pomoci. Ale já jsem si to zasloužil.

Kněz: Proč? *(stojí před ním se založenýma rukama a napíná jedno ucho)*

Starý Muž: Já jsem starý blázen. Osvoji si v posledních týdnech špatný návyk. Podváděl jsem svoji ženu, a podváděl jsem svět.

Kněz: Jak?

Starý Muž: Držel jsem si v mém domě tajnou milenku. Předstíral jsem, že jsem náměsíčný, což bylo potvrzeno deseti slavnými psychiatry. Tak jsem opouštěl svoji postel třikrát týdně, díval jsem se zpět, abych se ujistil, že moje žena mne nesleduje, a pak jako kočička: *(pohybuje ukazovákem a prostředníčkem)* hop-hop, hopi-hopi – hop, nahoru do její komůrky, kde jsem strávil noc spíc u heboučkových nohou onoho půvabného děvčete.

Kněz: Nuže, kdykoliv se proviníme proti Božím Zákonům, nastavíme si past proti sobě: co získáme nečestným způsobem dnes, ztratíme zítra. Myslete na to, můj synu! *(odchází)*

Starý Muž: Ty humoristo! Já bych mohl být tvůj děda.

Scéna VI

V baru

- Kapitán:** Georgee, ten zajatec je váš případ. Poskytněte mu jídlo!
- George:** Joee, dejte mi láhev whisky! Musí zapomenout na svůj malér.
- Joe:** *(dá mu láhev)* Dostanete pro něj nějaké jídlo v kuchyni.
- George:** OK.

Scéna VII

Dole

- Kapitán:** Pánové, mám pro vás dobrou zprávu. V Mexico City se koná světový kongres vědců v oboru chemie. Vědci jsou ochotni nám pomoci. Jeden německý vědec okamžitě poslal kolem svůj klobouk, aby vybral peníze pro transport našeho pacienta. Měl úspěch. Helikoptéra už míří do Acapulca jako my. Němci vědí, jak to lepidlo rozpustit.
- George:** Jste můj velký přítel, pane Kapitáne.
- Kapitán:** Jak se vede našemu zajatci?
- George:** Ne příliš dobře. Stěžuje si, že nemůže vykonat tělesnou potřebu.
- Joe:** Doktore, nemáte „Noční Zázrak“ ve své brašně první pomoci? *(„Noční Zázrak“ je slavné projímadlo)*
- Lékař:** Joee, vy nemáte naprosto žádné tušení o medicíně. „Noční Zázrak“ by celou věc zhoršil. *(vraští čelo)*
- Kapitán:** Doktore Bakere, zakazuji vám vraštit čelo! Copak nevidíte, jak jsem ustaraný?
- George:** Kde je Paťo?
- Kapitán:** Zastupuje mne na telefonu, protože zná španělsky. Jsme spojeni s Mexico City.

Lékař: Nepostačil by ten elektronický tlumočník?

Scéna VIII

Kapitán: Paťo utíká s jeho poslední zprávou.

Uprchlík: (*zastaví se na schodišti*) Pane Kapiténe, pane Kapiténe, poslední zpráva. Ruští vědci odešli na protest.

Kapitán: Proč?

Uprchlík: Protože získávají své lepidlo z čerstvě použitých plenek.

Kapitán: Proč jste je nepřesvědčil o tom, aby zůstali?

Uprchlík: Snažil jsem se, ale marně.

Kapitán: Jděte zpátky a pomozte helikoptěře bezpečně přistát!

Scéna IX

V Kapitánově řídicí místnosti

Uprchlík: Hrome! Telefon zase zvoní. (*zvedne telefon*) Ano, mluví zodpovědný asistent Kapitána Cooka. Kdo je na opačné straně této horké linky?

Piloti: (*z amplionu*) Somos nosotros, señor. Estamos acercándonos al Puerto de Acapulco. ¡Ayúdenos! Hay una torre muy alta delante de nosotros.

Uprchlík: No importa. Sigán volando, señores, sigán volando.

Piloti: (*z amplionu*) Gracias, señor.

Uprchlík: De nada, para servirles siempre. (*je slyšet explozi – helikoptéra se zřítí*)

Uprchlík: K čertu! – (*pro sebe*) Teď jsem si ale dal!

Elektronický

Překladatel: Já jsem elektronický překladatel. Poslouchej mě a nepřerušuj mě! (*uprchlík napíná uši*)

Elektronický

Překladatel: (*překládá*) Překlad: To jsme my, pane. Blížíme se přístavu Acapulca. Pomozte nám! Před námi je vysoká věž. (*změněným hlasem*) To nevadí. Lette, pánové, leťte! (*změna hlasu*) Díky, pane! (*změna hlasu*) Není zač. Rádo se stalo, a díky za vaši pozornost.

Uprchlík: (*elektronickému překladateli*) Co jsi řekl, nebyla už pravda.

Scéna X

Dole

Uprchlík: (*utíká*) Pane Kapitéane, pane Kapitéane!

Kapitán: Ano. Poslední zpráva?

Uprchlík: Ano. Helikoptéra se právě zřítíla.

Kapitán: Jak se to stalo?

Uprchlík: Nuže, pilot hlásil, že je před nimi vysoká „torre“. Já jsem mu řekl: To nevadí. Leťte, pánové, leťte! Popletl jsem „torre“, což znamená „věž“ s „toro“, což znamená „býk“. Býk přece nemůže letící helikoptéře ublížit, nebo?

Kapitán: Utíkej zpátky, ty Babylonská věži, a objednej další helikoptéru!

Uprchlík: OK. (*utíká zpět*)

Scéna XI

Uprchlík: (*u sebe*) Musím objednat další helikoptéru. Kapitán mě honí, jako bych byl jeho vojín, ale to nevadí. On je dobrý člověk

a Julie je báječná holka. Doktor je také dobrý člověk, i když mi nezlámal nohy. *(volí)*

Señora: *(z amplionu)* Sí, señor.

Uprchlík: Por favor, mándenos otro helicóptero.

Señora: *(z amplionu)* Sí, señor, uno está en el aire. Voy a mandarlo al puerto.

Uprchlík: Gracias, señora.

Señora: *(z amplionu)* De nada, para servirles siempre.

Uprchlík: *(ve spojení s piloty)* ?Quién está tosiendo? Kdo to kašle na lince, prosím?

Piloti: *(z amplionu)* Somos nosotros los pilotos y aviadores. Vemos una torre muy alta en frente de nosotros.

Uprchlík: No importa, señores, sigan volando, sigan volando.

Piloti: *(z amplionu)* Gracias.

Uprchlík: De nada.

Piloti: *(zřítí se: je slyšet explozi)*

Uprchlík: Panebože! Zase jsem spletl „věž“ s „býkem“.

Elektronický

Překladatel: To jsem já, elektronický překladatel. Už nebudu překládat. Ty jsi mne urazil. Mohu tě jenom informovat o tom, že tvoji komunikativní partneři jsou mrtví. Jdi si s nimi promluvit do spiritistické sedánky!

Uprchlík: *(elektronickému překladateli)* Promiň! *(utíká pryč)*

Scéna XII

Dole

Uprchlík: *(utíká)* Pane Kapitéane, pane Kapitéane, ta druhá helikoptéra se zřítíla také.

- Kapitán:** Paťo, posad' se a spi! Když spíš, nic nepoškodíš a nezničíš. – Nuže, pánové, musíme poslat našeho zajatce do Mexico City autobusem, protože bychom zdecimovali Mexické vzdušné síly.
- Uprchlík:** *(spí na schodku)*
- Starý Muž:** *(nesen na jeho židli dvěma silnými muži)* Kapitáne, tady je šek. Odkazují všechny své peníze americkým sirotkům.
- Kapitán:** Nebudeš toho později litovat?
- Starý Muž:** Ne, nebudu.
- Kapitán:** Díky, Johnny. *(Kapitán mu posadí jeho ztracený klobouk na hlavu)*
- George:** *(zatímco odchází)* Starý Muž a Moře.

Konec

Popisy k jednotlivým titulům edice

V první řadě edice pro podporu poznání v oblasti humánních věd bylo vydáno šest titulů:

Tato edice je zaměřena jak na širokou veřejnost, středoškoláky a studenty, tak i na odborné kruhy. V oboru psychoanalýzy jsou sepsána tři díla. První se jmenuje „NÁVRAT K ZÁKLADŮM – Po stopách podvědomí a nevědomí“, druhé: „SUGESCE, AUTOSUGESCE A HYPNÓZA“ a třetí: „PROČ SE SMĚJEME - Psychologie a psychoanalýza humoru, komiky a ironie“. Po tomto trojhvězdi, které zahrnuje všechny složky osobnosti: nevědomí (Návrat k základům), podvědomí (hypnóza), a vědomí + podvědomí a nevědomí (humor) následuje jedno dílo z oblasti pedagogiky s titulem: „PRAMENY STUDÁNKY PEDAGOGICKÉ PRAXE – Pedagogika, psychologie a psychoanalýza – místy s humorem“. Do této ediční řady je pojat ještě humoristický román „OZVĚNY LÁSKY“ a stejnojmenný scénář. Tyto zábavné texty mohou být použity i ke studijním účelům.

Následné popisy se nachází na zadních stranách obalu:

Popis k „Návrat k základům“

Tato psychoanalytická práce se obrací jak na odborné kruhy z nejrůznějších oblastí života, tak i na širokou veřejnost se zájmem o hlubší poznání člověka. Nabízí hluboký pohled do funkcí podvědomí a nevědomí. Autor osvětluje činnost duševní soustavy ve snu, kreativním procesu a duševní nemoci, kterou definuje jako symbolickou manifestaci zraněného vztahu. Nosnými pilíři této psychoanalytické práce jsou svoboda a vztah jako základní principy duševní dynamiky. – Veškerá duševní činnost, mimo jiné i řešení problémů, vědecké poznatky, technický vývoj a umění vychází podle autorova zjištění ze základní funkce nevědomí, to je osvobození

Popis k „Sugesce, Autosugesce a Hypnóza“

Slovo „Hypnóza“ se nachází ve slovní zásobě téměř každého člověka. Za tímto výrazem se skrývá široká škála faktorů, které jsou náplní to-

hoto zvláštního fenoménu řízené funkce duševní soustavy. Autor uvádí všechny prvky hypnózy, které jsou výsledkem vědecké práce amerických, německých a dalších badatelů. Jako teoretický psychoanalytik připojuje vlastní osvětlující komentáře k existujícím fenoménům hypnózy. V „Základní teorii hypnózy“ nabízí nové porozumění podstaty tohoto fenoménu vedle dosavadních uvedených teorií příslušných expertů.

Popis k „Proč se smějeme“

Smích nás věrně doprovází našim životem. Víme ale, proč se smějeme? Odpověď zní následovně: „Protože nám něco připadá komické.“ Tento postřeh je sice správný, ale velmi obecný a povrchní. Abychom vnikli do „tajemství“ smíchu, musíme jeho příčinu podrobit důkladné psychologické a „technické“ systematické analýze, o což se toto dílo v souvislé teorii pokouší, přičemž nahlédneme do podstaty humoru, komiky a ironie. Psychoanalytické rozuzlení nám v tomto díle podává konečné vysvětlení „tajemství“ smíchu.

Popis k „Prameny studánky pedagogické praxe“

Pedagogika je tradičně příliš zaměřená na didaktiku a postrádá všeobecně a to i mimo Českou republiku a Evropu psychologickou, především ale psychoanalytickou substanci, která nám umožní lepší orientaci v oblasti výuky a výchovy a vyvádí z bloudění v omylu. Didaktická část této skromné práce sice oslovuje konkrétně jazykáře, je ale všeobecně platná pro všechny předměty. V demokratických společnostech můžeme pozorovat úpadek učebního výnosu a rozklad chování žáků. Autor se pokouší nastínit cestu k nápravě. Sporadický humor a kapitola satiry jsou výrazem bezmocnosti všech pracovníků ve školství. Stali se spolu s žáky oběťmi společnosti, v níž schází žákům přirozeně uznávaná autorita a smysl pro poslušnost, která je duší každé organizace nezbytné pro zdravou funkci společnosti.

Popis k „Ozvěny lásky“

Tento román je syntézou exilu s vlastí. V jeho druhé polovině se jedná o závěrečný boj proti komunismu v duchu humoru. O jakou zbraň vlastně jde, nám zjeví samotná četba. Román má však vážné pozadí. Jedná se v něm mimo jiné o hledání smyslu života, který nachází hlavní postava

jako ateista nakonec v lásce, která se rodí po překonání vlastního „já“ ve svobodě ve spojení s Bohem.

Román je převeden i do základní formy scénáře podle normy Hollywoodu a je publikován pod stejnojmenným titulem jako humoristická komedie. Scénář můžeme tedy číst jako drama.

Popis ke „Scénáři Ozvěny lásky“

Toto dílo vzniklo podle stejnojmenného románu, který byl převeden do základní formy scénáře podle normy Hollywoodu. Scénář můžeme tedy číst jako drama. Zatímco román má hodně „odboček“, musí se scénář ubírat stále stejnou cestou, přičemž by se hlavní postava měla vyskytovat téměř ve všech scénách. V této formě kinematografie se setkáváme se srovnatelnou strukturou jako u dramatu o étrech jednáních: situací – konfrontací – rozřešením (u komedie).

Ve druhé řadě edice pro podporu poznání v oblasti humánních věd bylo vydáno pět titulů:

Následné popisy se nachází na zadních stranách obalu:

Popis k „The Fans of Love“

Tato humoristická komedie v anglickém jazyce byla původně sepsána v roce 1983 pro jednu filmovou společnost Hollywoodu. Poněvadž se jedná o společenskou komedii, která ve Spojených státech nemá v televizních pořadech tradici, nedošlo k její produkci, což však nikterak nesnižuje její hodnotu v oblasti zábavy čtenáře, který se rád pobaví a zasměje. Určitě poslouží mimo čtenářů se znalostí anglického jazyka i studentům středních škol, gymnázií a studentům anglického jazyka na vysokých školách.

Popis k „Setkání s Dvorním šaškem Nebeského království“

Tato humoristická novela hledá pravý smysl života přes veškerá pokušení a slabosti a zviditelňuje omyly, kterým je člověk vystaven a sice jak v privátním, tak i ve veřejném životě. S příchutí politické satiry se jedná o souboj mezi ateismem s křesťanstvím a materialismem s hodnotami ducho-

vními v duchu humoru, kde Dvorní šašek Nebeského království nakonec vítězí nad svým ateistickým rivalem.

Popis k „Vrchní velitel Armády spásy“

Hrdina této tragikomické satiry pan Papoušek vzal na sebe nelehký úkol. Chce vykoupit člověka ze ztráty rozumu. Odchází se svým zdravým selským rozumem na psychiatrii, kde je v jednom ze svých snů jmenován Ježíšem Vrchním velitelem Armády spásy. Se ztrátou rozumu člověka zápasí na psychiatrii, bojuje proti nespravedlnosti a chudobě a zasahuje nepřímou do dění světové politiky. Sklízí však, jak tomu už v životě bývá, v malých i velkých bojích jak vítězství, tak i porážku. Nedostatek Lásky a smyslu pro Spravedlnost v politické oblasti a Zlo nakonec jeho snahy zčásti zmaří.

Popis k dvojjazyčné verzi „The Fans of Love“ + „Fanoušci Lásky“ - dvojjazyčně

Tato humoristická komedie v anglickém jazyce byla původně sepsána v roce 1983 pro jednu filmovou společnost Hollywoodu. Poněvadž se jedná o společenskou komedii, která ve Spojených státech nemá v televizních pořadech tradici, nedošlo k její produkci, což však nikterak nesnižuje její hodnotu v oblasti zábavy čtenáře, který se rád pobaví a zasměje. Určitě poslouží mimo čtenářů se znalostí anglického a českého jazyka i studentům středních škol, gymnázií a studentům anglického jazyka na vysokých školách. - Přeložená verze do českého jazyka má usnadnit porozumění humoru i v cizím jazyce.

Popis k „Návrat do života“

V tomto díle autor spojil venkovské prostředí se světem a politikou a lidovost s filozofií v duchu humoru. O sexualitě se mluvilo na rozdíl od naší doby s odstupem pouze v duchu lidového humoru, tvořila však součást vědomí. Láska je naproti tomu ztvárněna bez humoristické příchuti. Ženy byly tehdy hluboce věřící a tak si braly při setkání na mušku humoru pouze ženskou sexualitu, aby nezhřešily, což autor nepřímou literárně ztvárňuje a uchovává.

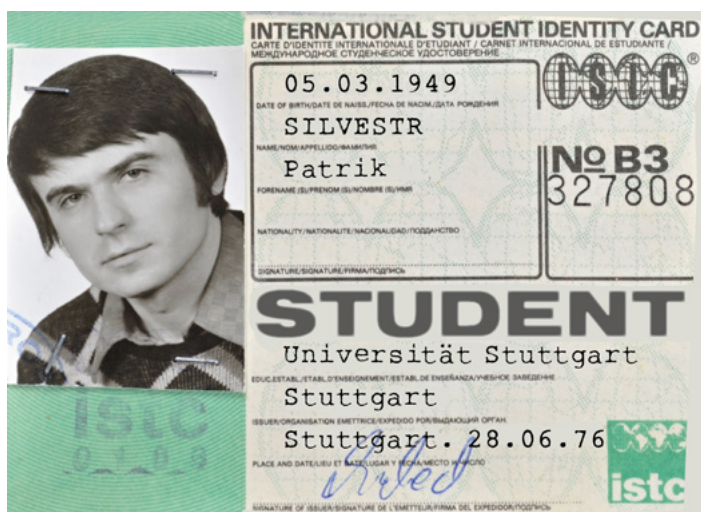
V naší době vládne obraz sdělovacích prostředků a počítač, což silně oslabuje vztah ke knize. Společnost je materiálně zaměřená, peníze ovládají její vědomí, duchovní hodnoty se vytrácí. Písemná elektronická komunikace státních zaměstnanců nefunguje. I tyto nedostatky společnosti se dostávají do hledí satiry.

Autor uvádí řadu vlastních cizojazyčných textů pro čtenáře se zájmem o cizí jazyky. Všechny texty jsou následně převezeny do češtiny.

Téma románu spočívá v hledání Pravdy v různých částech a oblastech díla. Pozvolna se do děje vloudí i humor a pramen tvůrčí svobody. Děj je vložen z velké části do farnosti Žitkovských bohyň od Jiřího Jilíka a od Kateřiny Tučkové.

.....

Autor jako student v Západním Německu.

Upravený studentský průkaz

Odešel v roce 1968 jako nepotřebný bravec do Západního Německa, kde absolvoval reálku a gymnázium pro dospělé. Následně studoval v Německu a ve Spojených státech jazyky a literaturu. Studium ukončil státnicemi a doktorátem a poté učil mimo jiné i na univerzitě středověkou německou literaturu. Má hluboký náhled do psychoanalýzy, což uplatnil jako autor psychoanalytických děl. Hodně cestoval a pobýval ve Světě.